

<u>INHOUDSOPGAVE</u>	<u>blz</u>
Inhoudsopgave	1
Voorwoord	3
Samenvatting	5
1. Inleiding	13
1.1. 'Sportplan 2000 +, Sport in Samenhang'	13
1.2. kader	13
1.3. samenspel (interactieve beleidsvorming)	14
1.4. opbouw	14
2. Uitgangspunten	15
2.1. sport als doel	15
2.2. sport als middel	15
2.3. sportinfrastructuur	15
2.4. uitgangspunten voor het Soester sportbeleid	16
3. Huidig sportaanbod	17
4. Algemeen sportbeleid	19
4.1. inleiding op het thema	19
4.2. herbezinning op het Soester algemeen sportbeleid	19
4.3. doelstelling/beleidslijn/acties	19
5. Organisatie van de sport	21
5.1. inleiding op het thema	21
5.2. herbezinning op de Soester organisatie van de sport	21
5.3. doelstelling/beleidslijn/acties	22
6. Accommodatiebeleid	25
6.1. inleiding op het thema	25
6.2. herbezinning op het Soester accommodatiebeleid	25
6.3. doelstelling/beleidslijn/acties	26
7. Subsidie- en tarievenbeleid	27
7.1. inleiding op het thema	27
7.2. herbezinning op het Soester subsidie- en tarievenbeleid	27
7.3. doelstelling/beleidslijn/acties	31
8. Sportstimuleringsbeleid	33
8.1. inleiding op het thema	33
8.2. herbezinning op het Soester sportstimuleringsbeleid	33
8.3. doelstelling/beleidslijn/acties	35
9. Breedtesportbeleid	37
9.1. inleiding op het thema	37
9.2. herbezinning op het Soester breedtesportbeleid	37
9.3. doelstelling/beleidslijn/acties	40
10. Procedure/Communicatie/Uitwerking 'Sportplan 2000+'	41
Geraadpleegde literatuur	43
Bijlagen	

Voorwoord

In de startnotitie 'Sportplan 2000+' (vastgesteld mei 1999) is in kort bestek stilgestaan bij een aantal sportontwikkelingen en maatschappelijke ontwikkelingen. Ontwikkelingen die reden zijn om tot herbezinning op het Soester sportbeleid te komen. In de startnotitie is vervolgens een aantal uitgangspunten geformuleerd om een nieuwe richting aan te geven voor het Soester sportbeleid. Eén van de uitgangspunten luidt: "de sportinfrastructuur is onderdeel van de sociale infrastructuur". Een ander luidt: "de samenwerking tussen sport, onderwijs en welzijn zal worden bevorderd".

Op 18 juni 1999 schrijft de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) aan de Tweede Kamer een brief over het breedtesportbeleid van de rijksoverheid. Die brief begint als volgt: "sport vormt een belangrijk onderdeel van de sociale infrastructuur van onze samenleving". De staatssecretaris schrijft verder in haar brief dat sport niet alleen een doel in zichzelf is, maar dat sport bovendien een belangrijke bijdrage kan leveren in het realiseren van maatschappelijke doelstellingen. Gestreefd wordt naar een optimale benutting van de maatschappelijke betekenis van sport met name op het lokale niveau. Sport draagt bij aan een algemeen lichamelijk, geestelijk en sociaal welbevinden. De staatssecretaris geeft aan dat de plannen in het kader van de breedtesportimpuls een verdere uitwerking vormen van het VWS-rapport 'Wat sport beweegt' (1996) en van de VWS-welzijnsnota 'Werken aan sociale kwaliteit' (1999).

Het is verheugend om te constateren dat de richting voor het sportbeleid zoals die in onze gemeente is aangegeven in de startnotitie en in dit Sportplan, overeenkomt met de richting die de rijksoverheid aangeeft in de brief aan de Tweede Kamer. Het gaat kennelijk om sportontwikkelingen en maatschappelijke ontwikkelingen die niet (langer) verontachtzaamd of genegeerd kunnen worden. De uitdaging is om de knelpunten waarmee de lokale sportsector te maken heeft, te verbinden met andere lokale knelpunten op het gebied van welzijn, onderwijs, gezondheid, recreatie en vrije tijd. Anders gezegd: het gaat om het brengen van samenhang in het beleid.

In het nu voor u liggende 'Sportplan 2000+, Sport in Samenhang' wordt de richting zoals aangegeven in de startnotitie verder uitgewerkt. Het sportbeleid wordt in de volle breedte tegen het licht gehouden. Dit vanuit de toenemende erkenning van de betekenis van sport in de samenleving en vanuit de opvatting dat een lokale versterking van de sportsector een bijdrage levert aan de versterking van de lokale sociale infrastructuur. Binnen de sportsector vormt de sportvereniging een belangrijke kernorganisatie en verdient om die reden aandacht en ondersteuning. Binnen en buiten de sportsector zijn echter ook nog andere aanbieders van sportactiviteiten die in het kader van een lokaal sportbeleid aandacht behoeven. Wat mij betreft gaat het bij sport niet alleen om een aantrekkelijke vorm van vrijetijdsbesteding waar mensen plezier aan beleven. Maar sport biedt (tegelijkertijd) meer. Het bevordert o.a. sociale contacten, draagt bij aan doelstellingen van bijvoorbeeld jeugd- en ouderenbeleid en levert een bijdrage aan leefbaarheid in wijken en buurten. Ik hoop dat u tegen deze achtergrond het 'Sportplan 2000+, Sport in Samenhang' wilt lezen.

P.V. ten Hove,
portefeuillehouder sport, onderwijs, welzijn & milieu

Samenvatting

Sport is op individueel niveau een aangrijpingspunt voor onder meer plezier, ontspanning en sociale contacten. Daarnaast heeft sport in sociaal verband, zoals in een sportvereniging, op een sportschool, binnen een onderwijsinstelling, binnen club- en buurthuiswerk, of in informeel groepsverband een belangrijke maatschappelijke waarde. Sport levert een bijdrage aan de maatschappij in de vorm van participatie, integratie, volksgezondheid en leefbaarheid. De ontwikkelingen die plaatsvinden binnen de sport en maatschappelijke ontwikkelingen (die mede van invloed zijn op de sport) zijn reden om het bestaande Soester sportbeleid in de volle breedte tegen het licht te houden. Een herbezinning bij de start van het nieuwe millennium.

Het sportbeleid zoals dat in dit 'Sportplan 2000+, Sport in Samenhang' (een kadernota) wordt uitgewerkt is één samenhangend geheel qua lijn en qua doelstellingen/beleidslijnen/acties. Met de herbezinning op het bestaande sportbeleid wordt een vernieuwing beoogt die zich inderdaad uitstrekt over alle deelterreinen van het sportbeleid.

De lijn in dit Sportplan is: een sterke sportinfrastructuur (waarbinnen de sportverenigingen belangrijke kernorganisaties zijn, maar waarbinnen óók andere sportaanbieders een plaats hebben) levert een belangrijke bijdrage aan de versterking van de lokale sociale infrastructuur (draagt bij aan het woon- en leefklimaat).

Het gaat dus om:

- * het versterken en ondersteunen van de sport ('sport als doel');
- * het vanuit een integrale beleidsbenadering inzetten van sport (waar mogelijk en zinvol) om bij te dragen aan oplossingen voor maatschappelijke lokale vraagstukken ter versterking van het woon- en leefklimaat ('sport als middel');
- * het leggen van lokale dwarsverbanden tussen sportaanbieders en andere sectoren zoals onderwijs en welzijn ('sport in samenhang').

De uit deze lijn voortkomende uitgangspunten voor het (herziene) Soester sportbeleid zijn de volgende:

- * de (vraag van de) burger staat centraal;
- * de sportinfrastructuur is onderdeel van de sociale infrastructuur;
- * de sportvereniging is een belangrijk basisonderdeel van de sportinfrastructuur;
- * de samenwerking tussen sport, onderwijs en welzijn zal worden bevorderd;
- * de belangenbehartiging van de sport is zo breed mogelijk opgezet;
- * het accommodatiebeleid, het subsidie- en tarievenbeleid, het sportstimuleringsbeleid en het breedtesportbeleid zijn middelen om de sportinfrastructuur en de sociale infrastructuur te versterken.

Het 'Sportplan 2000+, Sport in Samenhang' geeft een nieuwe richting aan voor het Soester sportbeleid (zie de lijn en de uitgangspunten). Hoewel de richting duidelijk is, wil dat niet zeggen dat alle details van het nieuwe sportbeleid ook al duidelijk zijn. Integendeel: er blijft nog genoeg over om nader uit te werken, maar wel binnen de in dit Sportplan aangegeven kaders. De sportsector (in de volle breedte) zal bij die nadere uitwerking betrokken zijn en waar zinvol of noodzakelijk geldt dat ook aanverwante sectoren, zoals onderwijs en welzijn.

De paragrafen 4 t/m 9 zijn vervolgens een logische en consequente uitwerking van de bovengenoemde lijn en uitgangspunten in de vorm van doelstellingen/beleidslijnen en acties, te weten:

ALGEMEEN SPORTBELEID (PARAGRAAF 4)

Doelstelling

Sport in samenhang, dat wil zeggen:

1. de versterking van de lokale sportinfrastructuur èn
2. het vanuit een integrale benadering inzetten van sport als middel ter versterking van de lokale sociale infrastructuur èn
3. het leggen van lokale dwarsverbanden tussen sport, onderwijs, recreatie, welzijn en gezondheidszorg.

Beleidslijn

De gemeente wil samen met sportaanbieders en lokale organisaties werken aan een duurzame verbetering van het lokale sportaanbod, waarbij sportactiviteiten tevens optimaal benut worden in het kader van andersoortige maatschappelijke projecten.

Acties

De doelstelling en de beleidslijn wordt nader uitgewerkt in een op te stellen deelnotitie 'Algemeen sportbeleid'. In de op te stellen deelnotitie worden de volgende punten in kaart gebracht en uitgewerkt:

* De versterking van de sportverenigingen, met name op de volgende punten:
- productinnovatie en sportmarketing;
- deskundigheidsbevordering van het vrijwillig kader.

* Het activeren van aandachtsgroepen en aandachtsbuurten door middel van het vormgeven van een actief sportactiveringsbeleid (zie verder paragraaf 8 en 9).

* Uit de bovenstaande twee punten vloeien de volgende punten voort:
- professionele ondersteuning van de sportverenigingen (vormgeving en vaststelling van de plaats van de professionele ondersteuning in de lokale sportinfrastructuur);
- het vaststellen van de (ambtelijke) formatie (kwantitatief en kwalitatief) en de (interne) werkwijze om de taken zoals die uit dit Sportplan voortvloeien goed te kunnen uitvoeren.

ORGANISATIE VAN DE SPORT (PARAGRAAF 5)

Doelstelling

De organisatie van de sport in samenhang, dat wil zeggen:

1. een overlegvorm die bijdraagt aan de ontwikkeling en versterking van de sportinfrastructuur èn
2. die mede van daaruit bijdraagt aan de ontwikkeling en versterking van de sociale infrastructuur van de gemeente èn
3. in verband hiermee oog heeft voor de mogelijkheden van sportaanbieders (georganiseerd, ongeorganiseerd (of anders georganiseerd), commercieel-georganiseerd en organisaties buiten de sport die sport- en bewegingsactiviteiten organiseren) en sportaanbieders in dit kader stimuleert nieuwe initiatieven te ontplooiën.

Beleidslijn

De rol van de gemeente bij de organisatie van de sport is die van initiator, daar waar het gaat om het in het leven roepen van een breed samengesteld adviesorgaan, te weten het 'Sportplatform', met een breed geformuleerde taak en opdracht.

De rol van de gemeente bij de organisatie van de sport hangt verder samen met de bijdrage van de sportaanbieder aan maatschappelijke doelstellingen ('sport als doel' èn 'sport als middel').

Acties

De doelstelling en de beleidslijn wordt nader uitgewerkt in een op te stellen deelnotitie 'Organisatie van de sport'. In de op te stellen deelnotitie worden de volgende punten in kaart gebracht en uitgewerkt:

* Het vaststellen van taak, opdracht, bevoegdheden, samenstelling en juridische status van het 'Sportplatform' als adviesorgaan. De kern van het 'Sportplatform' bestaat uit vertegenwoordigers uit de sportsector (waarbij de sportsector breder opgevat dient te worden dan uitsluitend de sportverenigingen, maar met inachtneming van de plaats en betekenis van de sportverenigingen in het sportbeleid) en bestaat daarnaast uit vertegenwoordigers van de onderwijs- en welzijnssector.

* De datum van installatie van het 'Sportplatform' is 1 juli 2000. Dit impliceert dat de deelnotitie 'Organisatie van de sport' gelijktijdig met dit Sportplan wordt vastgesteld. In de aanloop naar de datum van installatie op 1 juli 2000 wordt het 'Sportplatform' begin 2000 in de vorm van een klankbordgroep in het leven geroepen, zodat deze klankbordgroep betrokken kan zijn bij de definitieve vormgeving van het op te richten 'Sportplatform' en er vanaf 1 juli 2000 voortvarend gewerkt kan gaan worden aan de overige op te stellen (samenhangende) deelnotities.

ACCOMMODATIEBELEID (PARAGRAAF 6)

Doelstelling

Het accommodatiebeleid dient een bijdrage te leveren aan het woon- en leefklimaat in de gemeente. In het accommodatiebeleid dient het begrip kwaliteit gerelateerd te worden aan nieuwe en/of hogere eisen op het gebied van speelbaarheid, duurzaamheid en multi-functionaliteit.

Beleidslijn

De gemeente streeft naar een aanbod van kwalitatief goede overdekte en niet-overdekte sportaccommodaties. Vanuit sportinhoudelijke overwegingen worden sportaccommodaties zonodig vernieuwd, gewijzigd, samengevoegd, op andere wijze in gebruik gegeven of gesloten.

De gemeente streeft naar een optimale bezettingsgraad van sportaccommodaties.

De gemeente streeft naar een efficiënt beheer en onderhoud van sportaccommodaties.

Acties

De doelstelling en de beleidslijn wordt nader uitgewerkt in een op te stellen deelnotitie 'Accommodatiebeleid'. In de op te stellen deelnotitie worden de volgende punten in kaart gebracht en uitgewerkt:

* De kwaliteit (technisch en sportinhoudelijk) van de overdekte en de niet-overdekte sportaccommodaties, in het licht van nieuwe en/of hogere eisen vanuit de sport aan het begrip kwaliteit (inclusief efficiënt gebruik).

* De mogelijkheden van accommodaties buiten de sportsector (zoals onderwijs en welzijn) en de mogelijkheden van de openbare ruimte (pleinen/plantsoenen) onder andere ten behoeve van sportbuurtwerk.

* Bij sportinhoudelijke overwegingen tot vernieuwing, wijziging, samenvoeging en dergelijke van sportaccommodaties en bij het gebruik van de openbare ruimte (pleinen/plantsoenen) wordt tevens onderzoek gedaan naar aspecten van ruimtelijke ordening en milieu.

* Het brengen van éénduidigheid in het beheer en onderhoud van overdekte en niet-overdekte sportaccommodaties, waarbij aspecten als clustering, herstructurering, privatisering vanuit een (sport)inhoudelijke invalshoek benaderd worden.

SUBSIDIE- EN TARIEVENBELEID (PARAGRAAF 7)

Doelstelling

Het subsidie- en tarievenbeleid is een instrument binnen het algemeen sportbeleid en dient bij te dragen aan versterking van de sportinfrastructuur en versterking van de sociale infrastructuur. Het subsidie- en tarievenbeleid dient zodanig opgezet te zijn en te functioneren dat sportaanbieders die een bijdrage leveren aan door de gemeente vastgestelde maatschappelijke doelstellingen binnen dat systeem worden beloond (compensatie kostprijzen door middel van transparant op subsidieresultaat-gerichte subsidie).

Beleidslijn

De gemeente streeft ernaar over te schakelen (van het huidige systeem van verborgen subsidiëring inclusief het huidige passe-partout-systeem) naar een systeem van transparant op subsidieresultaat-gerichte subsidiëring en meer kostendekkende en waar nodig gedifferentieerde tarieven.

Acties

De doelstelling en de beleidslijn wordt nader uitgewerkt in een op te stellen deelnotitie 'Subsidie- en tarievenbeleid'. In de op te stellen deelnotitie worden de volgende punten in kaart gebracht en uitgewerkt:

* Voor het systeem van transparant op subsidieresultaat-gerichte subsidiëring worden criteria ontwikkeld, die aansluiten bij maatschappelijke doelstellingen en reële mogelijkheden van sportverenigingen, objectief hanteerbaar zijn én administratief eenvoudig hanteerbaar zijn.

* Voor het systeem van transparant op subsidieresultaat-gerichte subsidiëring worden kostprijsberekeningen gemaakt per soort sportaccommodatie en per sportvorm, waarbij de toegankelijkheid van de sport, het efficiënte gebruik van sportaccommodaties en de mate van prijsconcurrentie met elkaar in balans worden gebracht.

* Voor het systeem van transparant op subsidieresultaat-gerichte subsidiëring wordt een instrumentarium ontwikkeld om de effecten van het sportbeleid te meten en daarmee te meten wat de effecten zijn op de versterking van de sportinfrastructuur en de sociale infrastructuur.

* De ontwikkeling van het nieuwe systeem van transparant op subsidieresultaat-gerichte subsidiëring vergt tijd. Dit betekent dat totdat het nieuwe systeem volledig is ontwikkeld en uitgewerkt, het huidige systeem van verborgen subsidiëring wordt gehandhaafd (inclusief het passe-partout-systeem; het passe-partout-systeem wordt daarom - in afwachting van het nieuwe systeem - voor wat betreft de wettelijke grondslag aangepast aan de eisen die de Algemene wet bestuursrecht daaraan stelt).

SPORTSTIMULERINGSBELEID (PARAGRAAF 8)

Doelstelling

Het sportstimuleringsbeleid is gericht op het behoud van sporters en op de werving van sporters. Ook het sportstimuleringsbeleid is een instrument binnen het algemeen sportbeleid, enerzijds gericht op de versterking van de sportinfrastructuur en anderzijds gericht op het voorkomen dan wel het verminderen van maatschappelijke achterstanden en de versterking van de sociale infrastructuur. Binnen het sportstimuleringsbeleid is extra aandacht voor (groepen van) mensen die in een sociaal-economische achterstandssituatie verkeren en als gevolg daarvan belemmeringen ondervinden op het gebied van toegankelijkheid, betaalbaarheid en sportaanbod.

Beleidslijn

Met het oog op het bereiken van structurele (duurzame) effecten op het gebied van sportstimulering streeft de gemeente (in de rol van initiator en

katalysator) naar het opzetten van samenwerkingsverbanden (dan wel het benutten van reeds bestaande samenwerkingsverbanden) tussen sport, onderwijs, welzijn en maatschappelijke organisaties, waarbij de duurzame effecten tot stand komen als het zelfdragend en zelforganiserend vermogen van de samenwerkingsverbanden groter wordt.

Acties

De doelstelling en de beleidslijn wordt nader uitgewerkt in een op te stellen deelnotitie 'Sportstimuleringsbeleid'. In de op te stellen deelnotitie worden de volgende punten in kaart gebracht en uitgewerkt:

- * Het opzetten van een structureel (duurzaam) sportstimuleringsbeleid ten aanzien van aandachtsgroepen en aandachtsbuurten, met bijzondere aandacht voor jongeren en ouderen, door middel van samenwerkingsverbanden en samenwerkingsprojecten met sportverenigingen, stichting Balans, de SWOS en het onderwijs.
- * Het op wijk- en buurtniveau (= in wijken en buurten) organiseren van sport- en bewegingsactiviteiten ter bevordering van de sportdeelname (sportbuurtwerk), zowel binnen als buiten sportaccommodaties.
- * Het ondersteunen van door het onderwijs georganiseerde sport- en spelactiviteiten, in samenwerking met sportverenigingen en welzijnswerk, in het kader van jeugdbeleid (binnenschools en buitenschools aanbod, tieneropvang) en gezondheidsbeleid (bestrijden bewegingsarmoede).

BREEDTESPORTBELEID (PARAGRAAF 9)

Doelstelling

Het breedtesportbeleid is gericht op het versterken van de sportinfrastructuur. Dit in combinatie met het vanuit een integrale benadering inzetten van sport als middel om bij te dragen aan het oplossen van maatschappelijke lokale vraagstukken. Eén en ander te realiseren door het leggen van lokale dwarsverbanden tussen sportaanbieders en andere sectoren zoals onderwijs en welzijn.

Beleidslijn

De gemeente streeft ernaar sportaanbieders zodanig toe te rusten of te ondersteunen dat zij om kunnen gaan met de (nieuwe) eisen die aan hen gesteld worden. Aanknopingspunten daarbij zijn onder meer het in het leven roepen van het adviesorgaan, het 'Sportplatform', de ontwikkeling van een lokaal kaderbeleid met professionele ondersteuning en de (verdere) ontwikkeling van het concept van de 'brede school' en het 'sportbuurtwerk' met multi-functioneel gebruik van sport-, onderwijs-, welzijns- en buurtvoorzieningen.

Acties

- * Het vóór 1 februari 2000 (i.v.m. de Voorjaarsnota) opstellen en vaststellen van een concreet programma in het kader van de tijdelijke (rijks)stimuleringsregeling lokale breedtesport gericht op duurzame versterking van (onderdelen van de) breedtesport en/of de verbetering van de participatie van lokale achterstandsgroepen en de leefbaarheid in wijken en buurten en/of de samenwerking tussen verschillende sportaanbieders en/of sectoren. Dit programma dient vóór 1 oktober 2000 bij het ministerie van VWS te worden ingediend met het oog op toekenning subsidie vanaf het jaar 2001.

Dit Sportplan is zoals gezegd een kadernota. De deelnotitie 'Organisatie van de sport' wordt gelijktijdig met dit Sportplan vastgesteld. De overige vier hiervoor genoemde (met elkaar samenhangende) deelnotities gaan met elkaar een beeld geven van het breedtesportbeleid in de gemeente Soest. De

uitwerking van het 'Sportplan 2000+, Sport in Samenhang' in de deelnotities vindt dus plaats in twee fasen:

Fase 1 (2000) : deelnotitie 'Organisatie van de sport' (gelijktijdige vaststelling met dit Sportplan);

Fase 2 (2000-2002): overige vier deelnotities.

In paragraaf 10 is de procedure (met bijbehorend 'communicatietraject') aangegeven om tot vaststelling van dit Sportplan te komen (vaststelling door de gemeenteraad op 29 juni 2000).

Ten slotte: sport verdient onverkort aandacht en ondersteuning van de (lokale) overheid, óók vanaf het jaar 2000. De reden daarvan blijft onverminderd de intrinsieke waarde van de sport en de maatschappelijke meerwaarde die sport vertegenwoordigt. De uitdaging ligt erin om te trachten die intrinsieke waarde en maatschappelijke meerwaarde te benutten en te versterken. Het één doen (sportsector en daarbinnen met name de sportverenigingen versterken) en het andere niet nalaten (integrale beleidsvoering met het oog op het signaleren en benutten van kansen die de sport de samenleving biedt). Kortom: sport in samenhang.

1. Inleiding

1.1. 'Sportplan 2000 +, Sport in Samenhang'

Voor u ligt het 'Sportplan 2000 +, Sport in Samenhang'. Het plan is de opvolger van de Sportnota 1992. In de Sportnota 1992 werd het accent gelegd op sportstimulering in de breedste zin van het woord. Dit vanuit de doelstelling om zoveel mogelijk burgers te stimuleren om aan één of andere vorm van sport te doen. In het 'Sportplan 2000 +, Sport in Samenhang' is gekozen voor een beknopte beschrijving van thema's op het gebied van lokaal sportbeleid. Deze thema's bieden samen een totaal overzicht van het Soester sportbeleid. Op hoofdlijnen wordt per thema aangegeven welke ontwikkelingen zich (de komende jaren kunnen) voordoen. De bedoeling is om binnen deze thema's eigen accenten te leggen in het lokale beleid passend bij de Soester en Soesterbergse situatie. Waar in dit plan gesproken wordt over 'Soester sportwereld' of 'Soester sportbeleid' of 'Soester burger' gaat het in alle gevallen om Soest en Soesterberg.

Na een discussienota 'Op weg naar een Sportplan 2000' (maart 1999), een werkconferentie op 31 maart 1999, een startnotitie 'Sportplan 2000 +' (mei 1999), en wederom een werkconferentie op 1 september 1999, ligt er nu het 'Sportplan 2000 +' met als motto 'Sport in Samenhang'. In het voortraject is nadrukkelijk gekozen voor een brede aanpak, dat wil zeggen het zo breed mogelijk betrekken van participanten bij het nadenken over het sportbeleid. Vandaar dat niet alleen gediscussieerd is met vertegenwoordigers van de georganiseerde sport, maar ook met de ongeorganiseerde (of anders georganiseerde) sport, de commercieel-georganiseerde sport, de welzijnssector en de onderwijssector. Daar waar als gevolg van deze brede aanpak de indruk is ontstaan dat de sportvereniging en 'sport als doel' niet langer in tel zou zijn, wordt op deze plaats deze indruk hopelijk weggenomen. De sportverenigingen hebben een belangrijke functie in onze plaatselijke gemeenschap en met 'sport als doel' is op zichzelf niets mis. Maar de brede aanpak laat wel zien dat er ontwikkelingen gaande zijn, waarvan niet alleen de sportsector (en daarbinnen de sportverenigingen), maar ook de welzijnssector en de onderwijssector zich af dient te vragen hoe daarop ingespeeld kan worden. In dit Sportplan wordt daarom het bestaande Soester sportbeleid in de volle breedte tegen het licht gehouden. Een herbezinning bij de start van het nieuwe millennium. En vanuit de herbezinning wordt in dit Sportplan een nieuwe richting aangegeven voor het Soester sportbeleid vanaf het jaar 2000.

Op basis van de in dit Sportplan aangegeven richting op hoofdlijnen zal nadere concretisering plaatsvinden in de vorm van op te stellen deelnotities (zie blz 42). Het plan geeft daarmee het kader aan waarbinnen het sportbeleid zich de komende tijd naar onze mening dient te ontwikkelen. Het 'Sportplan 2000+, Sport in Samenhang' is daarmee een kadernota.

1.2. Kader

Het kader waarbinnen het Sportplan geplaatst moet worden en waaraan het getoetst zal worden, wordt bepaald door de inhoud van de programmatische afspraken voor de raadsperiode 1998 - 2002. Ook het proces (werkconferenties op basis van discussienota en startnotitie) om te komen tot een nieuw Sportplan is een uitvloeisel van deze afspraken. De mogelijke financiële consequenties die uit de doelstellingen, beleidslijnen en acties kunnen voortvloeien, zullen in een afzonderlijk traject - na de vaststelling van dit Sportplan in het kader van nieuwe beleidsvoornemens en/of besprekingen met verenigingen en organisaties - aan de orde komen. Vooralsnog wordt - conform de huidige gemeentelijke beleidslijn - uitgegaan van budgettaire neutraliteit.

1.3. Samenspel (interactieve beleidsvorming)

De gemeente is één van de spelers op het gebied van de sport in Soest. Daarnaast zijn er andere spelers, zoals sportverenigingen, sportscholen, fitnesscentra, club- en buurthuizen, onderwijsinstellingen. Verder heeft ook het bedrijfsleven de sportsector ontdekt (sport als secundaire arbeidsvoorwaarde en sponsoring van sport). Al deze spelers bepalen met elkaar hoe de sportwereld in Soest eruit ziet. Uitdrukkelijk is het de bedoeling in het proces om te komen tot een nieuw Sportplan open te staan voor elkaars mening. Opvattingen, maar ook belangen kunnen en zullen verschillend zijn. Door deze uit te spreken kunnen naast de verschillen ook de overeenkomsten duidelijk worden. Beleid moet niet van bovenaf opgelegd worden, maar van onderaf groeien en vorm krijgen; interactieve beleidsvorming dus. De gemeente wil daarin een brugfunctie vervullen tussen de verschillende partners die met elkaar het sportbeleid vorm geven. Dit interactieve samenspel is al begonnen. In de aanloop naar de startnotitie is een enquête gehouden onder sportverenigingen, welzijnsinstellingen en onderwijsinstellingen. Daarnaast zijn op 31 maart 1999 en 1 september 1999 werkconferenties gehouden in het gemeentehuis. In het proces is verder gebruik gemaakt van hedendaagse kennis op het terrein van sportontwikkelingen en maatschappelijke ontwikkelingen. De brief van de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport van 18 juni 1999 aan de Tweede Kamer vormt in dit kader een belangrijk aandachtspunt bij de ontwikkeling van het lokale sportbeleid. Niet alleen een brede aanpak, maar ook een zo breed mogelijke oriëntatie, om zo goed mogelijk zicht te krijgen op ontwikkelingen in de maatschappij, de sport en om een koers uit te zetten voor het lokale sportbeleid in de gemeente Soest. De discussie over het sportbeleid, de richting die gekozen wordt, bepaalt vervolgens wat de rol, taak en verantwoordelijkheid is (of wordt) van de spelers op het gebied van de sport in de gemeente Soest. Het interactieve samenspel laat onverlet de eigen verantwoordelijkheid van iedere speler, daarin begrepen de eigen verantwoordelijkheid van het gemeentebestuur.

1.4. Opbouw

De opbouw van dit 'Sportplan 2000 +, Sport in Samenhang' is als volgt. In paragraaf 2 wordt ingegaan op een aantal algemene landelijke ontwikkelingen, die van invloed zijn op de plaatselijke situatie. Vanuit die algemene ontwikkelingen wordt een aantal uitgangspunten aangegeven voor het Soester sportbeleid, zoals dat vanaf het jaar 2000 gestalte moet krijgen in onze ogen. In paragraaf 3 komt het huidige sportaanbod aan de orde. In paragraaf 4 wordt ingegaan op het algemeen sportbeleid en in paragraaf 5 wordt ingegaan op de organisatie van de sport. De paragrafen 6 en 7 hebben achtereenvolgens betrekking op het accommodatiebeleid en het subsidie- en tarievenbeleid. Paragraaf 8 gaat over het sportstimuleringsbeleid en in paragraaf 9 wordt ingegaan op het breedtesportbeleid. Paragraaf 10 tenslotte gaat in op de procedure om te komen tot vaststelling van het 'Sportplan 2000+, Sport in Samenhang'; het 'communicatietraject' en de verdere uitwerking van het Sportplan.

2. Uitgangspunten

Terugkijkend op de algemene landelijke ontwikkelingen in de sportwereld is vast te stellen dat in de loop van de jaren telkens een accentverschuiving plaatsvindt. In de periode die achter ons ligt lag het accent vooral op de intrinsieke waarde van de sport. Zoveel mogelijk mensen aan het sporten krijgen; sporten om de sport zelf. In beleidsmatige termen te vertalen met 'sport als doel'. Nu bij de overgang naar het volgende millennium zien we een toenemende (beleidsmatige) behoefte aan integraal beleid inclusief sportbeleid. Niet alleen sporten om de sport zelf, maar ook door middel van sport werken aan (andere) maatschappelijke doelstellingen. In beleidsmatige termen te vertalen met 'sport als middel'. De sportbeoefenaar zal zich in de praktijk niet bezighouden met het accent 'sport als doel' of 'sport als middel'. Beleidsmatig gezien is het onderscheid wèl van belang, met name als het gaat om het vormgeven en het benutten van de sportinfrastructuur.

2.1. Sport als doel

Landelijk gezien is deze ontwikkeling goed geslaagd. Het aantal sporters zal in absolute zin niet spectaculair meer toenemen. De sportmarkt is qua aantal deelnemers onderhand redelijk verzadigd. Wel komt het er nu op aan die deelnemers niet kwijt te raken. Op de sportmarkt vindt langzaam aan een verschuiving plaats van kwantiteit naar (nog meer) kwaliteit. Tegelijkertijd gaat deze ontwikkeling gepaard met veranderingen in de sociaal-geografische samenstelling van de bevolking, met een groeiende individualisering, met een verschuiving in motieven om aan sport te doen, met meer en andere bestedingsmogelijkheden voor burgers en met een toenemende vraag naar een breder en flexibeler pakket aan sportvormen. Eén en ander betekent dat er nieuwe eisen gesteld worden aan de sportinfrastructuur.

2.2. Sport als middel

In de loop van de jaren 90 is discussie ontstaan over de maatschappelijke betekenissen van sport, over de plaats en betekenis van sport in de samenleving. Sport heeft niet alleen intrinsieke waarde, maar sport is ook een middel om doelstellingen op andere beleidsterreinen te bereiken, denk aan jeugdbeleid, ouderenbeleid, gezondheidsbeleid, werkgelegenheidsbeleid, integratiebeleid, welzijnsbeleid, onderwijsbeleid. Eind jaren 90 is duidelijk geworden dat een sectorale benadering van vraagstukken in de samenleving, vaak niet tot de gewenste oplossingen leidt. Hoe langer hoe meer wordt duidelijk dat vraagstukken sector overstijgend opgepakt moeten worden, willen de gestelde doelstellingen behaald worden. Kernwoorden in die nieuwe aanpak zijn: samenwerking met andere disciplines, projectmatig werken binnen netwerkconstructies, efficiënte benutting van (sport)accommodaties en efficiënte aanwending van financiële middelen. Sport maakt onderdeel uit van de sociale infrastructuur van de gemeente, net zoals bijvoorbeeld het welzijnswerk, het buurtwerk, het onderwijs, wonen en werken. De uitdaging is om die reeds bestaande sociale infrastructuur zo effectief en efficiënt mogelijk aan te wenden.

2.3. Sportinfrastructuur

Zoals gezegd: in beleidsmatige zin is het onderscheid tussen 'sport als doel' en 'sport als middel' zinvol, vanwege vormgeving en benutting van de sportinfrastructuur. Uit het hiervoor gestelde blijkt ook dat het niet gaat om òf 'sport als doel', òf 'sport als middel'. In feite gaat het om beide aspecten en beide aspecten komen samen in de sportinfrastructuur. Binnen die structuur neemt de sportvereniging al vanouds een belangrijke positie in. De sportvereniging heeft zich al bewezen als hedendaagse ontmoetingsplaats. De sportvelden en sportzalen hebben de dorpspleinfunctie overgenomen, drie van de vier mensen doen hun ervaringen met andere mensen op in sportverenigingsverband. De sportvereniging vormt nog altijd de basis van de sportinfrastructuur. Dit gezegd hebbend dienen we ons wel te realiseren dat de in paragraaf 2.1. en 2.2. geschetste ontwikkelingen tot gevolg hebben dat de traditionele sportverenigingen en de ondersteuning daarvan onder druk staan. Binnen de traditionele driehoek sportbonden - sportverenigingen - gemeenten (met een overwegend aanbodgerichte opstelling) wordt het steeds lastiger om op de snel veranderende sportbehoeften van mensen in te spelen. Bovendien zijn er commerciële en andere sportaanbieders op de sportmarkt aangetreden, die inspelen op die snel veranderende sportbehoeften. De vanzelfsprekendheid waarmee mensen zich levenslang aan een sportvereniging verbinden neemt af. Trends volgen elkaar snel op. Mensen gaan 'shoppen' op de sportmarkt, ongeacht of de sportactiviteit nu te verkrijgen is bij een traditionele sportvereniging, een sportschool, een fitnesscentrum of een buurthuis. De traditionele sportvereniging heeft dus méér concurrentie dan vroeger en er worden méér en andere eisen gesteld (op het gebied van differentiatie, flexibiliteit, kortcyclisch aanbod, samenwerking). In beleidsmatige zin betekent dit dat de lokale overheid bij het vormgeven van het lokale sportbeleid de sportinfrastructuur in volle breedte in ogenschouw neemt, echter zonder daarbij af te doen aan de positie en waarde van de traditionele sportverenigingen. Sportverenigingen zijn een belangrijk aanknopingspunt om tot vernieuwing van het sportbeleid te komen, maar er zijn ook andere aanknopingspunten.

2.4. Uitgangspunten voor het Soester sportbeleid

De geschetste ontwikkelingen zijn reden om tot herbezinning op het Soester sportbeleid te komen. Om een nieuwe richting aan te geven is het noodzakelijk om een aantal uitgangspunten te formuleren voor het Soester sportbeleid. Deze uitgangspunten zijn:

- * de (vraag van de) burger staat centraal;
- * de sportinfrastructuur is onderdeel van de sociale infrastructuur;
- * de sportvereniging is een belangrijk basisonderdeel van de sportinfrastructuur;
- * de samenwerking tussen sport, onderwijs en welzijn zal worden bevorderd;
- * de belangenbehartiging van de sport is zo breed mogelijk opgezet;
- * het accommodatiebeleid, het subsidie- en tarievenbeleid, het sportstimuleringsbeleid en het breedtesportbeleid zijn middelen om de sportinfrastructuur en de sociale infrastructuur te versterken.

De uitgangspunten geven aan dat de primaire verantwoordelijkheid voor sport bij de burger zelf ligt. Die burger vindt sporten een leuke en ontspannende bezigheid. Het sporten bevordert bovendien de gezondheid en fitheid. De sport biedt de mogelijkheid tot zelfontplooiing en zelfontwikkeling en het biedt de mogelijkheid tot wedijver. De uitgangspunten geven daarnaast aan dat sport ook voor de gemeente - de gemeenschap - een belangrijk fenomeen is. Sport draagt bij aan de maatschappelijke participatie van burgers. Sport is dus niet alleen doel op zich, maar ook een middel tot het bereiken van maatschappelijke doelstellingen.

3. Huidig sportaanbod

Om enig inzicht te verschaffen in het huidig sportaanbod en de financiën zijn de volgende bijlagen bijgevoegd:

- * bevolkingsaantallen in Soest, uitgesplitst naar leeftijdsopbouw
- * ontwikkeling leerlingenaantallen (basisonderwijs)
- * ledenaantallen bij de Vereniging Sportraad Soest aangesloten verenigingen
- * gemiddeld aantal leden verenigingen in passe-partout-systeem
- * sportvoorzieningen in de gemeente Soest
- * bezettingspercentages overdekte sportaccommodaties
- * financieel overzicht

Aangezien het 'Sportplan 2000+', Sport in Samenhang' een kadernota is, wordt volstaan met bovengenoemde bijlagen. Op het moment dat dit Sportplan nader uitgewerkt gaat worden in de op blz 42 genoemde (samenhangende) deelnotities, zal het cijfermateriaal in veel uitgebreider vorm aan de orde komen.

4. Algemeen sportbeleid

4.1. Inleiding op het thema

Het beleidsterrein sport maakt onderdeel uit van het gemeentelijk welzijnsbeleid. Sport is als onderdeel opgenomen in de Welzijnswet.

De doelstellingen van het landelijk beleidskader welzijn zijn:

- * Het bevorderen van de sociale samenhang door te voorzien in een sociale infrastructuur met voldoende mogelijkheden voor opvang, ontmoeting, ontplooiing en ontspanning.
- * De sociale (re)integratie van mensen die in een achterstandspositie zijn geraakt door middel van een maatwerktraject bevorderen.
- * Het signaleren en oplossen van acute en/of nieuwe problemen bij de zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie.

Sport levert een belangrijke bijdrage aan het realiseren van deze doelstellingen. Daarom dient iedere burger mee te kunnen doen aan sportactiviteiten. Dit veronderstelt een toegankelijk en een betaalbaar sportaanbod. Dat sportaanbod moet bovendien aansluiten op de wensen en de behoeften van burgers. Die wensen en behoeften blijken de laatste jaren steeds sneller te veranderen. De commerciële sportsector speelt hier op in en dankt er voor een belangrijk deel haar bestaansrecht aan. Sportverenigingen krijgen ook te maken met die snel wisselende wensen en behoeften van mensen en worden als het ware uitgedaagd hier op in te spelen, op straffe van verlies van 'marktaandeel'.

4.2. Herbezinning op het Soester algemeen sportbeleid

Daar waar het algemeen sportbeleid vanuit de Sportnota 1992 sterk in het licht heeft gestaan van sportstimulering in de breedste zin van het woord, wordt nu een andere keuze gemaakt. De keuze namelijk om het sportaanbod (nog) beter te laten aansluiten op de (wisselende) wensen en behoeften van burgers. En de keuze om de deelname aan sportactiviteiten door burgers uit aandachtsgroepen of aandachtsbuurten te stimuleren. Dit betekent dat er niet alleen een keuze wordt gemaakt voor een kwalitatief goed scorende sportsector ('sport als doel'), maar óók voor een sportsector die bereid is te scoren door samen te werken met sectoren als welzijn en onderwijs ('sport als middel'). Samenwerking is echter twee-richtingsverkeer. De bereidheid om samen te werken moet van twee kanten komen. Alleen dan is sprake van sport in samenhang.

4.3. Doelstelling/beleidslijn/acties

Doelstelling

Sport in samenhang, dat wil zeggen:

1. de versterking van de lokale sportinfrastructuur en
2. het vanuit een integrale benadering inzetten van sport als middel ter versterking van de lokale sociale infrastructuur en
3. het leggen van lokale dwarsverbanden tussen sport, onderwijs, recreatie, welzijn en gezondheidszorg.

Beleidslijn

De gemeente wil samen met sportaanbieders en lokale organisaties werken aan een duurzame verbetering van het lokale sportaanbod, waarbij sportactiviteiten tevens optimaal benut worden in het kader van andersoortige maatschappelijke projecten.

Acties

De doelstelling en de beleidslijn wordt nader uitgewerkt in een op te stellen deelnotitie 'Algemeen sportbeleid'. In de op te stellen deelnotitie worden de volgende punten in kaart gebracht en uitgewerkt:

* De versterking van de sportverenigingen, met name op de volgende punten:
- productinnovatie en sportmarketing;
- deskundigheidsbevordering van het vrijwillig kader.

* Het activeren van aandachtsgroepen en aandachtsbuurten door middel van het vormgeven van een actief sportactiveringsbeleid (zie verder paragraaf 8 en 9).

* Uit de bovenstaande twee punten vloeien de volgende punten voort:
- professionele ondersteuning van de sportverenigingen (vormgeving en vaststelling van de plaats van de professionele ondersteuning in de lokale sportinfrastructuur);
- het vaststellen van de (ambtelijke) formatie (kwantitatief en kwalitatief) en de (interne) werkwijze om de taken zoals die uit dit Sportplan voortvloeien goed te kunnen uitvoeren.

5. Organisatie van de sport

5.1. Inleiding op het thema

De sportsector is in hoofdlijnen in drie groepen te onderscheiden, te weten de georganiseerde sport, de ongeorganiseerde (of anders georganiseerde) sport en de commercieel-georganiseerde sport. Iedere groep heeft z'n eigen plaats en betekenis en is om die reden vanuit de gemeente bezien waardevol.

Georganiseerde sport is sportbeoefening in verenigingsverband. De leden van de vereniging sporten samen, organiseren sportactiviteiten en nevenactiviteiten en hebben sociale contacten, onder meer via het verrichten van vrijwilligerswerk. Een sportvereniging is er voor leden en bestaat dankzij leden. De georganiseerde sport kan aan de realisatie van maatschappelijke doelstellingen bijdragen. De rol van de gemeente is voorwaardenscheppend, adviserend en/of ondersteunend, afhankelijk van de bijdrage van de sportvereniging aan het realiseren van maatschappelijke doelstellingen.

De **ongeorganiseerde (of anders georganiseerde) sport** is sportbeoefening buiten een formeel verband zoals een vereniging. De sporter organiseert - al dan niet met anderen - z'n eigen sportactiviteiten. Deze vorm van sportbeoefening sluit goed aan op ontwikkelingen als individualisering, consumentisme, ongebondenheid en flexibilisering van arbeid en vrije tijd. De bijdrage aan maatschappelijke doelen is moeilijk te beoordelen en te meten. De rol van de gemeente is voorwaardenscheppend (het aanbieden van sportvoorzieningen, waaronder voorzieningen in de openbare ruimte).

De **commercieel-georganiseerde sport** is sportbeoefening bij een commerciële instelling. De sporter bepaalt zelf bij welk bedrijf, wanneer en met wie gesport wordt en is bereid (en heeft de mogelijkheid) daar een commerciële prijs voor te betalen. Ook deze vorm van sportbeoefening sluit goed aan op ontwikkelingen zoals hiervoor genoemd. De rol van de gemeente kan de komende jaren sterk in betekenis toenemen, afhankelijk van de bijdrage die geleverd kan worden aan door de gemeente vastgestelde maatschappelijke doelstellingen.

De driedeling georganiseerd, ongeorganiseerd en commercieel-georganiseerd is niet star. Integendeel: de ontwikkelingen gaan juist in de richting van veelvormig georganiseerde sportactiviteiten, als gevolg waarvan bovengenoemde driedeling in betekenis afneemt.

5.2. Herbezinning op de Soester organisatie van de sport

De maatschappelijke ontwikkelingen leiden tot een vraag naar sport op maat door de burger. De wens van de klant staat centraal, niet de wens van de sportaanbieder. De sportverenigingen hebben in toenemende mate concurrentie van commercieel-georganiseerde sport en buiten de sportsector van aanbieders van vrijetijdsactiviteiten. De maatschappelijke ontwikkelingen leiden er ook toe dat de bereidheid (en mogelijkheid) tot het vervullen van vrijwilligersfuncties afneemt. Het gaat niet alleen om het aantal vrijwilligers, maar ook om de deskundigheid van de vrijwilligers. Voor de gemeente wordt de vraag wat de bijdrage van de sportvereniging aan maatschappelijke doelstellingen is steeds belangrijker. De gemeente beziet daarbij de sportsector in samenhang met andere sectoren. 'Sport als doel' wordt daarmee niet minder belangrijk, maar 'sport als middel' neemt wel in betekenis toe. Dit heeft consequenties voor de organisatie van de sport in de gemeente Soest.

Na de fase van de Sportstichting is de fase van de Vereniging Sportraad Soest gekomen. De maatschappelijke ontwikkelingen, de ontwikkelingen in de sportsector, de uitdagingen waarvoor traditionele sportverenigingen zich gesteld zien, de gewijzigde accenten van de gemeente ('sport in samenhang'), zijn onmiskenbaar aanwijzingen en redenen om een nieuwe fase in te gaan met de organisatie van de sport in de gemeente Soest. Het kenmerk van die fase is dat de organisatie van de sport niet alleen bijdraagt aan de ontwikkeling en versterking van de sportinfrastructuur ('sport als doel'), maar óók bijdraagt aan de ontwikkeling en versterking van de sociale infrastructuur van de gemeente ('sport als middel'). Een organisatie die de sport in volle breedte op het oog heeft, in samenhang met andere beleidsterreinen. Een organisatie die de belangen van de burger behartigt en daartoe is samengesteld uit (en oog heeft voor de mogelijkheden van) èn de georganiseerde sport, èn de ongeorganiseerde (of anders georganiseerde) sport èn de commercieel-georganiseerde sport èn de mogelijkheden die anderen hebben (buiten de sportsector, zoals onder andere de onderwijs- en welzijnssector) om sport- en bewegingsactiviteiten te organiseren. In de nieuwe fase, de nieuwe richting voor het sportbeleid, is sprake van een nieuw in het leven te roepen adviesorgaan, te weten een breed samengesteld 'Sportplatform', met een breed geformuleerde taak en opdracht die logischerwijs volgt uit de doelstelling van het algemeen sportbeleid (zoals omschreven in paragraaf 4.3.).

Voor alle duidelijkheid: zoals de Sportstichting in een bepaalde periode een functie heeft vervuld behorend bij het toenmalige sportbeleid, heeft daarna de Vereniging Sportraad Soest een functie vervuld behorend bij het sportbeleid. Zo zal het Sportplatform een functie gaan vervullen behorend bij het nieuwe sportbeleid vanaf 2000 zoals dat in dit sportplan wordt beschreven. Daaruit volgt dat er geen convenant meer wordt afgesloten met de Vereniging Sportraad Soest.

5.3. Doelstelling/beleidslijn/acties

Doelstelling

De organisatie van de sport in samenhang, dat wil zeggen:

1. een overlegvorm die bijdraagt aan de ontwikkeling en versterking van de sportinfrastructuur én
2. die mede van daaruit bijdraagt aan de ontwikkeling en versterking van de sociale infrastructuur van de gemeente én
3. in verband hiermee oog heeft voor de mogelijkheden van sportaanbieders (georganiseerd, ongeorganiseerd (of anders georganiseerd), commercieel-georganiseerd en organisaties buiten de sport die sport- en bewegingsactiviteiten organiseren) en sportaanbieders in dit kader stimuleert nieuwe initiatieven te ontplooiën.

Beleidslijn

De rol van de gemeente bij de organisatie van de sport is die van initiator, daar waar het gaat om het in het leven roepen van een breed samengesteld adviesorgaan, te weten het 'Sportplatform', met een breed geformuleerde taak en opdracht.

De rol van de gemeente bij de organisatie van de sport hangt verder samen met de bijdrage van de sportaanbieder aan maatschappelijke doelstellingen ('sport als doel' en 'sport als middel').

Acties

De doelstelling en de beleidslijn wordt nader uitgewerkt in een op te stellen deelnotitie 'Organisatie van de sport'. In de op te stellen deelnotitie worden de volgende punten in kaart gebracht en uitgewerkt:

* Het vaststellen van taak, opdracht, bevoegdheden, samenstelling en juridische status van het 'Sportplatform' als adviesorgaan. De kern van het 'Sportplatform' bestaat uit vertegenwoordigers uit de sportsector (waarbij de sportsector breder opgevat dient te worden dan uitsluitend de sportverenigingen, maar met inachtneming van de plaats en betekenis van de sportverenigingen in het sportbeleid) en bestaat daarnaast uit vertegenwoordigers van de onderwijs- en welzijnssector.

* De datum van installatie van het 'Sportplatform' is 1 juli 2000. Dit impliceert dat de deelnotitie 'Organisatie van de sport' gelijktijdig met dit Sportplan wordt vastgesteld. In de aanloop naar de datum van installatie op 1 juli 2000 wordt het 'Sportplatform' begin 2000 in de vorm van een klankbordgroep in het leven geroepen, zodat deze klankbordgroep betrokken kan zijn bij de definitieve vormgeving van het op te richten 'Sportplatform' en er vanaf 1 juli 2000 voortvarend gewerkt kan gaan worden aan de overige op te stellen (samenhangende) deelnotities.

6. Accommodatiebeleid

6.1. Inleiding op het thema

Het accommodatiebeleid richt zich op het aanbod aan **overdekte en niet-overdekte sportaccommodaties** en het beheer, gebruik en onderhoud van overdekte en niet-overdekte sportaccommodaties.

Een breed aanbod van kwalitatief goede sportaccommodaties draagt bij aan het woon- en leefklimaat in de gemeente. Onder een goede kwaliteit wordt verstaan dat de sportaccommodatie voldoet aan de eisen van de bonden van de takken van sport, maar óók dat de sportaccommodatie bij de wensen van de gebruikers past, op die wensen inspeelt. Wensen van gebruikers kunnen zodanig zijn dat de ene keer de behoefte groot is en een andere keer klein. Een kwalitatief goed beheer heeft daarom betrekking op optimaal gebruik, kostenbeheersing, veilige inrichting, sociale veiligheid en goed onderhoud.

Op het gebied van accommodatiebeleid is een aantal ontwikkelingen gaande, met gevolgen voor het aanbod en het beheer, gebruik en onderhoud. Deze ontwikkelingen zijn:

* Voorheen minder bekende of minder beoefende sporten staan nu sterker in de belangstelling, met als gevolg een vraag naar nieuwe of gewijzigde sportaccommodaties.

- * Veranderingen in het sportgedrag, met als gevolg een vraag naar uitbreiding van sportaccommodaties en/of minder gebruik van sportaccommodaties.
- * Veranderende opvattingen over kwaliteit van sportaccommodaties, met als gevolg nieuwe en/of hogere eisen op het gebied van bespeelbaarheid, duurzaamheid en multi-functionaliteit.
- * Veranderende opvattingen over efficiënt beheer en gebruik van sportaccommodaties (clustering en herstructurering), overdracht beheerstaken en/of onderhoudstaken (privatisering).
- * Samenwerking van sport met andere disciplines, zoals onderwijs en welzijn, met als gevolg een nieuw licht op het efficiënt gebruik van sportaccommodaties en van accommodaties buiten de sportsector.

6.2. Herbezinning op het Soester accommodatiebeleid

Momenteel zit bijna al het gemeentelijk geld voor sport in de sfeer van de overdekte en de niet-overdekte sportaccommodaties. De gemeente wijkt daarmee niet af van wat ook elders (vanuit de historie) nog vaak gebruikelijk is. In grote lijnen geldt namelijk de volgende taakverdeling: de gemeente legt sportaccommodaties aan en beheert en onderhoudt ze. De vereniging is verantwoordelijk voor organisatie en uitvoering van sportactiviteiten. De gemeente faciliteert de verenigingen door het beschikbaar stellen van sportaccommodaties. Voor sporten waarvoor de gemeente geen (of onvoldoende) eigen sportaccommodaties heeft, huurt de gemeente ruimte van derden ten behoeve van de sportverenigingen en/of groepen van ongeorganiseerde (of anders georganiseerde) sporters.

De vraag is of de huidige overdekte en niet-overdekte sportaccommodaties in de gemeente ook in de komende jaren up-to-date zijn als het gaat om bespeelbaarheid, duurzaamheid en multi-functionaliteit. Een inhoudelijke discussie dus over de kwaliteit van de sportaccommodaties, omdat er vanuit de burgers en de sportsector andere eisen gesteld (gaan) worden aan het begrip kwaliteit. Een vraag die hiermee verband houdt is of er de komende jaren nog veranderingen denkbaar zijn op het gebied van efficiënt beheer, gebruik en onderhoud, die - inhoudelijk gezien - verbeteringen zijn. Bij beide vragen gaat het nadrukkelijk in de eerste plaats om een (sport)inhoudelijke discussie tegen de achtergrond van het nieuwe sportbeleid.

6.3. Doelstelling/beleidslijn/acties

Doelstelling

Het accommodatiebeleid dient een bijdrage te leveren aan het woon- en leefklimaat in de gemeente. In het accommodatiebeleid dient het begrip kwaliteit gerelateerd te worden aan nieuwe en/of hogere eisen op het gebied van bespeelbaarheid, duurzaamheid en multi-functionaliteit.

Beleidslijn

De gemeente streeft naar een aanbod van kwalitatief goede overdekte en niet-overdekte sportaccommodaties. Vanuit sportinhoudelijke overwegingen worden sportaccommodaties zonodig vernieuwd, gewijzigd, samengevoegd, op andere wijze in gebruik gegeven of gesloten.

De gemeente streeft naar een optimale bezettingsgraad van sportaccommodaties.

De gemeente streeft naar een efficiënt beheer en onderhoud van sportaccommodaties.

Acties

De doelstelling en de beleidslijn wordt nader uitgewerkt in een op te stellen deelnotitie 'Accommodatiebeleid'. In de op te stellen deelnotitie worden de volgende punten in kaart gebracht en uitgewerkt:

- * De kwaliteit (technisch en sportinhoudelijk) van de overdekte en de niet-overdekte sportaccommodaties, in het licht van nieuwe en/of hogere eisen vanuit de sport aan het begrip kwaliteit (inclusief efficiënt gebruik).

* De mogelijkheden van accommodaties buiten de sportsector (zoals onderwijs en welzijn) en de mogelijkheden van de openbare ruimte (pleinen/plantsoenen) onder andere ten behoeve van sportbuurtwerk.

* Bij sportinhoudelijke overwegingen tot vernieuwing, wijziging, samenvoeging en dergelijke van sportaccommodaties en bij het gebruik van de openbare ruimte (pleinen/plantsoenen) wordt tevens onderzoek gedaan naar aspecten van ruimtelijke ordening en milieu.

* Het brengen van éénduidigheid in het beheer en onderhoud van overdekte en niet-overdekte sportaccommodaties, waarbij aspecten als clustering, herstructurering, privatisering vanuit een (sport)inhoudelijke invalshoek benaderd worden.

7. Subsidie- en tarievenbeleid

7.1. Inleiding op het thema

Subsidiëring is een instrument voor de gemeente om maatschappelijke doelstellingen te bereiken. Er zijn twee hoofdvormen van subsidiëring:

- * indirecte subsidiëring (ook wel verborgen subsidiëring genoemd);
- * directe subsidiëring (ook wel transparant op subsidieresultaat-gerichte subsidiëring genoemd).

Indirecte subsidiëring is het verschil tussen de werkelijke kostprijs van een sportaccommodatie en het door de verenigingen en/of gebruikers te betalen gebruiksvergoeding (oftewel het tarief); dit verschil komt voor rekening van de gemeente.

Directe subsidiëring heeft betrekking op het direct door de gemeente betalen van gelden aan de sport.

De gemeente heeft momenteel een breed aanbod aan sportaccommodaties tegen een voor de sportverenigingen en/of gebruikers betaalbare prijs (tarief), als gevolg van het feit dat de gemeente een groot deel van de kosten van de sportaccommodaties voor haar rekening neemt. Met andere woorden: de gehanteerde tarieven zijn bij lange na niet kostendekkend. Dit geldt in de situatie dat de gemeente een uurtarief hanteert voor sporters die buiten het passe-partout-systeem vallen. En het geldt zeker voor de leden van sportverenigingen die binnen het passe-partout-systeem vallen. In feite krijgen gebruikers van gemeentelijke sportaccommodaties (zowel buiten als binnen het passe-partout-systeem) ieder een deel verborgen subsidie. Oorspronkelijk is het argument voor verborgen subsidie (en in onze gemeente met name voor het passe-partout-systeem) dat sportbeoefening voor zoveel mogelijk mensen toegankelijk moet zijn en dit zou dan bereikt worden door lage (onder de kostprijs gelegen) tarieven te hanteren.

De vraag die in het kader van dit Sportplan beantwoord moet worden luidt als volgt. In hoeverre verdraagt het voorgestane nieuwe sportbeleid (waarin de vraag van de burger centraal staat, waarin sportaccommodaties kwalitatief goed zijn en efficiënt worden gebruikt, waarin de sportsector samenwerkt met andere beleidssectoren en waarin initiatieven worden gestimuleerd (en zonodig beloond) zich met handhaving van het systeem van verborgen subsidiëring (inclusief het huidige passe-partout-systeem) ?

7.2. Herbezinning op het Soester subsidie- en tarievenbeleid

Bij verborgen subsidiëring is dus sprake van lage (onder de kostprijs gelegen) tarieven. Maar er zijn ook nog een aantal andere aspecten verbonden aan deze wijze van subsidiëren.

Maatschappelijk belang

In de eerste plaats geldt namelijk dat het maatschappelijk belang per sportaccommodatie en per tak van sport varieert, maar dat de subsidie niet gedifferentieerd kan worden ingezet. Of men jong is of oud, man of vrouw, miljonair of levend op bijstandsniveau: voor een ieder gelden dezelfde (lage) tarieven. Uit landelijk onderzoek blijkt bovendien dat de sportdeelname van de jeugd in sociaal sterke wijken vier maal zo hoog is als in sociaal zwakke wijken. Dit betekent dat veel verborgen subsidie terecht komt in sociaal sterke wijken en veel minder in sociaal zwakke wijken. Dit, terwijl in de sociaal sterke wijken de sportbeoefening ongetwijfeld ook met minder verborgen subsidie blijft plaatsvinden en de gemeente juist meer aandacht (subsidie) zou moeten geven voor sportbeoefening door mensen in sociaal zwakke wijken. Uit de evaluatie van het Soester minimabeleid blijkt dat 30% van de aanvragen voor deelname aan sociaal-culturele activiteiten (waaronder sportactiviteiten) uit Smitsveen komt. Hoewel niet verder uitgesplitst mag aangenomen worden dat eveneens een behoorlijk percentage is te herleiden tot de wijk de Engh. Het hoge percentage voor Smitsveen geeft aan dat wat uit landelijk onderzoek blijkt in Soest ook aan de orde is.

Activiteit sportvereniging

In de tweede plaats geldt bij verborgen subsidie dat het niet veel verschil uitmaakt wat een sportvereniging doet. Voorziet een sportvereniging (tegen betaling van contributie door de leden) uitsluitend in faciliteiten voor sportieve vrijetijdsbesteding? En wat is dan nog het verschil met commercieel-georganiseerde sport? Of heeft een sportvereniging veel vrijwilligers die het kader vormen voor sportbeoefening door anderen. Sportverenigingen dus met een breed bereik, die aandachtsgroepen bereiken, die kader ontwikkelen en die zodoende een belangrijke bijdrage leveren aan het bereiken van maatschappelijke doelstellingen. Daar waar de gemeente dergelijke sportverenigingen zou moeten belonen voor de inspanningen en bijdragen, vindt dat binnen het systeem van verborgen subsidie niet plaats. Zowel de ene sportvereniging (sportieve vrijetijdsbesteding) als de andere sportvereniging (sport en bijdrage aan maatschappelijke doelstellingen) krijgen momenteel evenveel verborgen subsidie. Er bestaat geen relatie tussen subsidie en bijdrage aan maatschappelijke doelstellingen. Het risico hiervan is dat uiteindelijk het meest waardevolle vrijwilligerswerk onder druk komt te staan en minder wordt.

Kostprijs

In de derde plaats verdwijnt bij lage tarieven het zicht op de werkelijke kostprijs, zowel voor de gemeente, maar ook voor sportverenigingen en voor gebruikers van sportaccommodaties. Discussies ontstaan over wat wel of niet in het tarief is verdisconteerd (geldt zeker bij het passe-partout-systeem), terwijl in de verste verte geen sprake is van een tarief dat enigzins de werkelijke kostprijs benadert. Eigenlijk opmerkelijk die discussies, zeker afgezet tegen wat gebruikelijk is in de commercieel-georganiseerde sportsector. Bij commerciële sport betaalt de gebruiker niet alleen de kostprijs van de sportieve activiteit, maar veel meer dan dat! Een sportschool bijvoorbeeld wil ook winst maken en wil ook kunnen investeren in nieuwe accommodatie en inrichting. De sporter krijgt die rekening in de kostprijs gepresenteerd en betaalt die rekening (uiteraard zijn er ook mensen die niet de financiële mogelijkheden hebben om commerciële tarieven te betalen).

Efficiënt gebruik

In de vierde plaats heeft het verloren gaan van het zicht op de werkelijke kostprijs bij lage tarieven tot gevolg dat binnen het accommodatiebeleid vraag en aanbod, zowel naar hoeveelheid als naar kwaliteit, niet (meer) goed op elkaar kunnen worden afgestemd. Een uur meer of minder gebruik maakt niet zoveel uit. Lage tarieven zijn geen stimulans voor een efficiënt gebruik van sportaccommodaties.

Andere geldstromen

In de vijfde plaats is er in het systeem van verborgen subsidiëring geen zicht op andere geldstromen, laat staan dat deze geldstromen een rol spelen in het kader van subsidiëring. Denk bij andere geldstromen binnen de sportsector aan inkomsten uit de kantine-en baromzet, inkomsten uit reclame, inkomsten uit sponsoring. Denk bij andere geldstromen buiten de sportsector aan inkomsten binnen het onderwijs voor bewegingsonderwijs, inkomsten binnen het welzijnswerk voor sport- en bewegingsactiviteiten, inkomsten in het kader van werkgelegenheidsmaatregelen.

Transparant en op subsidieresultaat-gerichte subsidiëring

Goed beschouwd kleven er dus nogal wat bezwaren aan het systeem van verborgen subsidie. Een rechtvaardiger en meer gedifferentieerde verdeling van subsidiegelden is op z'n plaats. Er is behoefte aan een systeem waarin sportverenigingen worden beloond voor de bijdrage aan maatschappelijke doelstellingen, te weten een systeem van directe subsidiëring of transparant op subsidieresultaat-gerichte subsidiëring. Op basis van de bijdrage van de sportvereniging aan maatschappelijke doelstellingen (zoals door de gemeente voorgestaan), wordt de hoogte van de subsidie bepaald. Er is sprake van een wederzijds belang: voor de gemeente om gewenste maatschappelijke doelstellingen te realiseren (inclusief sportdoelstellingen), voor de sportvereniging om inkomsten (subsidie) te verkrijgen. Een grotere bijdrage aan de samenleving betekent een grotere subsidie (bijvoorbeeld: de kostprijs die aan de gemeente wordt betaald, wordt vanwege de bijdrage aan maatschappelijke doelstellingen beloond met subsidie; per saldo is het denkbaar dat de sportvereniging op nul uitkomt). Een heel actieve sportvereniging zal per saldo uitkomen op lagere sportaccommodatiekosten ten opzichte van het huidige tarievenstelsel. Een minder actieve sportvereniging zal per saldo te maken krijgen met hogere sportaccommodatiekosten ten opzichte van het huidige tarievenstelsel. Het systeem van transparant op subsidieresultaat-gerichte subsidiëring maakt het dus mogelijk gericht beleid te voeren. Een voordeel van dit systeem is verder dat duidelijk wordt wat de werkelijke kostprijzen zijn. Wel zal ten opzichte van het huidige tarievenstelsel gedifferentieerd moeten worden. In het kader van deze differentiatie kan op basis van argumenten zonodig per sportvereniging of tak van sport toch óók nog voor verborgen subsidie gekozen worden, maar dan is de reden, de hoogte én de werkelijke kostprijs duidelijk.

Criteria voor transparant op subsidieresultaat-gerichte subsidiëring

Bij de ontwikkeling van een systeem van transparant op subsidieresultaat-gerichte subsidiëring, met in beginsel (meer) kostendekkende tarieven, moeten duidelijke criteria worden geformuleerd, die van belang zijn bij de bepaling van de hoogte van de subsidie.

Gelet op het sportbeleid zoals dat in onze ogen ontwikkeld moet gaan worden vanaf het jaar 2000 hebben die criteria in ieder geval betrekking op de volgende aspecten:

- * De sporters die de sportvereniging bereikt: wanneer een vereniging meer leden trekt uit bepaalde aandachtswijken of uit bepaalde aandachtsgroepen, ligt het voor de hand dat verenigingen ook direct of indirect in aanraking komen met maatschappelijke problemen en vraagstukken die in die wijk of groep spelen.
- * Het sportaanbod van de sportvereniging: wanneer een vereniging activiteiten ontwikkeld, wordt dan ook gelet op de wisselwerking met initiatieven uit andere sectoren, zoals de onderwijssector, de welzijnssector, bijvoorbeeld in het kader van het jeugdbeleid, of het ouderenbeleid ?
- * Het vrijwilligersbeleid en de kadervorming: hoe gaat de vereniging om met vrijwilligers; hoe worden vrijwilligers ondersteund; hoe wordt het kader gevormd ?
- * De toegankelijkheid van het sportaanbod voor minder-validen: hoe speelt de vereniging in op minder-validen en wat vinden deze mensen zelf van de toegankelijkheid en hoe die zonodig te verbeteren ?
- * De initiatieven en maatregelen ter bevordering van een gezonde sportbeoefening: wat doet een vereniging op het vlak van het voorkomen van

blessures, matiging van alcohol- en tabakgebruik, bestrijding gebruik van doping, voorkomen van zinloos geweld en vandalisme ?

Randvoorwaarden bij invoering systeem van transparant op subsidieresultaat-gerichte subsidiëring

Het overgaan van het systeem van verborgen subsidiëring naar een systeem van transparant op subsidieresultaat-gerichte subsidiëring is ingrijpend en vereist daarom een zorgvuldige voorbereiding en invoering. Op dit moment valt alleen vast te stellen dat de overgang naar het nieuwe systeem noodzakelijk is met het oog op het voorgestane nieuwe sportbeleid. Maar er kan nog niet aangegeven worden hoe het systeem er precies gaat uitzien en welke financiële consequenties dat heeft voor sportverenigingen en ongeorganiseerde (of anders georganiseerde) sporters die gebruik maken van de gemeentelijke sportaccommodaties.

Voor een zorgvuldige voorbereiding en invoering gelden in ieder geval de volgende randvoorwaarden:

- * Het systeem van transparant op subsidieresultaat-gerichte subsidiëring moet een eenvoudig systeem zijn, met minimale administratieve belasting voor gemeente en voor sportverenigingen.
- * De op te stellen criteria voor subsidiëring moeten objectief hanteerbaar zijn, draagvlak hebben en goed hanteerbaar zijn.
- * De criteria voor subsidiëring moeten aansluiten bij maatschappelijke doelstellingen en reële mogelijkheden van sportverenigingen.
- * Het systeem moet maatwerk/differentiatie mogelijk maken, zodat met specifieke situaties bij takken van sport of sportverenigingen rekening kan worden gehouden.
- * De werkelijke kosten moeten per soort sportaccommodatie en sportvorm inzichtelijk worden gemaakt, waarbij de toegankelijkheid van de sport, het efficiënte gebruik van de sportaccommodaties en de mate van prijsconcurrentie met elkaar in balans gebracht moeten worden.
- * Het overleg met de sportsector (via het op te richten 'Sportplatform') over het nieuwe systeem moet voor een deel algemeen zijn en voor een deel specifiek (als het gaat om het vereiste maatwerk per sportvereniging).
- * Het nieuwe systeem van transparant op subsidieresultaat-gerichte subsidiëring (met een meer kostendekkend tariefstelsel als uitgangspunt) is géén bezuinigingsronde. Financiële opbrengsten (door hogere tarieven) worden per omgaande ingezet in de sportsector.
- * Het systeem moet gefaseerd worden ingevoerd, zodat sportverenigingen mogelijkheid hebben om activiteiten op te starten om de hogere (meer kostendekkende) tarieven te compenseren door het verwerven van transparant op subsidieresultaat-gerichte subsidies.

7.3. Doelstelling/beleidslijn/acties

Doelstelling

Het subsidie- en tarievenbeleid is een instrument binnen het algemeen sportbeleid en dient bij te dragen aan versterking van de sportinfrastructuur en versterking van de sociale infrastructuur. Het subsidie- en tarievenbeleid dient zodanig opgezet te zijn en te functioneren dat sportaanbieders die een bijdrage leveren aan door de gemeente vastgestelde maatschappelijke doelstellingen binnen dat systeem worden beloond (compensatie kostprijzen door middel van transparant op subsidieresultaat-gerichte subsidie).

Beleidslijn

De gemeente streeft ernaar over te schakelen (van het huidige systeem van verborgen subsidiëring inclusief het huidige passe-partout-systeem) naar een systeem van transparant op subsidieresultaat-gerichte subsidiëring en meer kostendekkende en waar nodig gedifferentieerde tarieven.

Acties

De doelstelling en de beleidslijn wordt nader uitgewerkt in een op te stellen deelnotitie 'Subsidie- en tarievenbeleid'. In de op te stellen deelnotitie worden de volgende punten in kaart gebracht en uitgewerkt:

* Voor het systeem van transparant op subsidieresultaat-gerichte subsidiëring worden criteria ontwikkeld, die aansluiten bij maatschappelijke doelstellingen en reële mogelijkheden van sportverenigingen, objectief hanteerbaar zijn én administratief eenvoudig hanteerbaar zijn.

* Voor het systeem van transparant op subsidieresultaat-gerichte subsidiëring worden kostprijsberekeningen gemaakt per soort sportaccommodatie en per sportvorm, waarbij de toegankelijkheid van de sport, het efficiënte gebruik van sportaccommodaties en de mate van prijsconcurrentie met elkaar in balans worden gebracht.

* Voor het systeem van transparant op subsidieresultaat-gerichte subsidiëring wordt een instrumentarium ontwikkeld om de effecten van het sportbeleid te meten en daarmee te meten wat de effecten zijn op de versterking van de sportinfrastructuur en de sociale infrastructuur.

* **De ontwikkeling van het nieuwe systeem van transparant op subsidieresultaat-gerichte subsidiëring vergt tijd. Dit betekent dat totdat het nieuwe systeem volledig is ontwikkeld en uitgewerkt, het huidige systeem van verborgen subsidiëring wordt gehandhaafd (inclusief het passe-partout-systeem; het passe-partout-systeem wordt daarom - in afwachting van het nieuwe systeem - voor wat betreft de wettelijke grondslag aangepast aan de eisen die de Algemene wet bestuursrecht daaraan stelt).**

8. Sportstimuleringsbeleid

8.1. Inleiding op het thema

Het sportstimuleringsbeleid beoogt het behoud van sporters (voorkomen dat mensen die sport beoefenen daarmee stoppen, tenzij het een volledig vrije keuze is) en de werving van sporters (mensen die nog geen sport beoefenen stimuleren om dit wel te gaan doen). Gelet op het aanbod en de deelname aan de vele sportactiviteiten kan de conclusie getrokken worden dat er behoefte is aan sportbeoefening. Toch maken velen (nog) geen gebruik van dit aanbod. Afgezien van mensen die geen enkele interesse hebben, zijn er mensen die geen gebruik willen maken (zien binnen het huidige aanbod geen aansprekende mogelijkheden) of die geen gebruik kunnen maken van het aanbod. Dit betreft dan (groepen van) mensen die door bepaalde maatschappelijke ontwikkelingen in een sociaal-economische achterstandssituatie zijn geraakt. Deze (groepen van) mensen willen dus wel sporten, maar lopen tegen bepaalde belemmeringen aan op het gebied van toegankelijkheid, betaalbaarheid en sportaanbod. Het is de taak van de gemeente in het kader van het sportstimuleringsbeleid om de sportdeelname van deze (groepen van) mensen te bevorderen door de belemmeringen weg te (laten) nemen en het sportaanbod te laten aansluiten bij de behoeften.

8.2. Herbezinning op het Soester sportstimuleringsbeleid

In de afgelopen jaren zijn er diverse sportstimuleringsprojecten geweest. Hoewel die projecten een functie hebben gehad en meer dan wel minder succesvol zijn geweest, is de structurele (of duurzame) betekenis van deze projecten soms gering geweest. Dat is op zich logisch, want het bereiken van een structureel (of duurzaam) effect was niet als (eerste) doelstelling geformuleerd bij deze projecten. In het kader van dit Sportplan wordt het sportstimuleringsbeleid in een breder kader geplaatst, waarbij het nadrukkelijk wel de bedoeling is om structurele (duurzame) effecten te bereiken. Dit met het oog op versterking van de sportsector ('sport als doel'), maar zeker ook met het oog op het voorkomen dan wel verminderen van maatschappelijke achterstanden ('sport als middel'). Aangezien er diverse soorten van maatschappelijke achterstand zijn en verschillende aandachtsgroepen ligt het voor de hand om maatschappelijke organisaties te betrekken bij het sportstimuleringsbeleid. Voor het sportstimuleringsbeleid is het belangrijk om samenwerkingsverbanden op te zetten (dan wel bestaande verbanden te benutten) tussen de sportsector, maatschappelijke organisaties, welzijn en onderwijs, om via bestaande kanalen de mensen die te maken hebben met maatschappelijke achterstanden (of risico lopen daarmee te maken te krijgen) zo goed mogelijk te kunnen bereiken.

Uit onderzoek is gebleken dat jongeren naarmate ze ouder worden steeds minder gaan bewegen of sporten, of zelfs helemaal afhaken. En dat terwijl lichamelijke opvoeding, sport en andere bewegingsactiviteiten door hun specifieke karakter juist een belangrijke rol spelen bij de ontwikkeling van een actieve en gezonde levensstijl. Dit pleit ervoor om in het kader van een sportstimuleringsbeleid aan de basis te beginnen.

Jongeren en sport aan de basis

Als we het over sportstimulering hebben is het belangrijk te weten dat de eerste indrukken die kinderen opdoen met sport in belangrijke mate de basis vormen voor toekomstig sportgedrag. Het zal duidelijk zijn dat het van groot belang is dat deze eerste indrukken voor het kind positief zijn. Jonge kinderen doen de eerste indrukken met sport meestal op in de lessen bewegingsonderwijs binnen het basisonderwijs en binnen de sportvereniging. Het is belangrijk dat er in deze situaties voldoende kwaliteit geboden wordt, want kwaliteit biedt meer kans op goed voorbeeld en een goed voorbeeld biedt meer kans op navolging. Helaas liggen hier enkele belangrijke knelpunten, zowel in het basisonderwijs, als bij de sportverenigingen.

In het basisonderwijs is goed bewegingsonderwijs een uitstekende voorbereiding op sportbeoefening. Vakleerkrachten lichamelijke opvoeding spelen hierbij een cruciale rol. Helaas ontbreken deze vakleerkrachten vaak (basisscholen mogen vakformatie ook inzetten voor bijvoorbeeld muziek of handvaardigheid). Voor zover wel aanwezig is het aantal uren vakonderwijs lichamelijke opvoeding dermate gering dat maar een minimaal aantal lessen gegeven kan worden (vaak alleen de bovenbouwgroepen voor 2 lessen per week). Het meeste bewegingsonderwijs in de basisschool wordt gegeven door groepsleerkrachten. Ook met een grote inzet zal een groepsleerkracht minder kwaliteit leveren dan een gespecialiseerde vakleerkracht. Het bewegingsonderwijs komt op rijksniveau meer in de belangstelling te staan. In de Tweede Kamer klinkt een roep om terugkeer van het schoolzwemmen in het basisonderwijspakket en om herintreding van de vakleerkracht lichamelijke opvoeding. Ook in het regeerakkoord van het kabinet Kok wordt melding gemaakt van een onderzoek naar terugkeer van het schoolzwemmen en de vakleerkracht lichamelijke opvoeding. Wij onderschrijven het belang van de aanstelling van vakleerkrachten lichamelijke opvoeding, maar de verantwoordelijkheid voor het in dienst nemen van deze leerkrachten ligt bij de basisscholen zelf.

Bij de sportverenigingen liggen knelpunten in de sfeer van het voldoende vrijwilligers kunnen aantrekken om de jongeren te bereiken en te begeleiden. En in het verlengde daarvan de kwaliteiten van de vrijwilligers om de jeugd op een kwalitatief verantwoorde manier te begeleiden (niets ten nadele gezegd van de inzet die heel veel vrijwilligers vertonen).

Jongeren en sport als basis

Zoals gezegd blijkt uit onderzoek dat jongeren naarmate ze ouder worden steeds minder gaan bewegen of sporten, of zelfs helemaal afhaken. Jongeren kunnen ook nog op andere manieren afhaken door allerlei omstandigheden, met als resultaat een (zeer) laag opleidingsniveau, geen diploma's, werkloosheid en financiële en andere problemen. Deze problematiek is voor autochtone en allochtone jongeren identiek. Zij hebben niet geleerd zich 'sociaal' te gedragen en verantwoordelijkheid te nemen. Ze weten zich geen raad met hun vrije tijd, gaan uit verveling de straat op (rondhangende jeugd). Behalve dat deze jongeren zelf weinig perspectief zien (en hebben), heeft de omgeving (de maatschappij) nog eens een negatief beeld en handelt daarnaar. Het risico hiervan is dat deze jongeren vooral vanuit een negatieve invalshoek benaderd worden (overlast voorkomen). Door het aanbieden van sportactiviteiten aan deze jongeren kan de negatieve spiraal mogelijk doorbroken worden. Sport is een vrijetijdsactiviteit met deelname door een brede en gevarieerde groep mensen. Dit biedt mogelijkheden om invloed uit te oefenen op houding en gedrag van jongeren. Zij hebben door het sporten afleiding en werken tegelijkertijd aan zelfvertrouwen, het nemen van verantwoordelijkheid en sociale betrokkenheid. Sommige sporten zijn meer uitdagend dan wel spannend dan andere sporten en daarom goed toegankelijk voor jongeren. Binnen de georganiseerde sport bestaat niet alleen de mogelijkheid om actief te sporten, maar ook de mogelijkheid om een taak met bijbehorende verantwoordelijkheid op te pakken in het kader van het vrijwilligerswerk. Om de jongeren te bereiken is samenwerking tussen sportverenigingen, onderwijs, welzijn en maatschappelijke organisaties noodzakelijk en zullen de sportactiviteiten dicht bij de jongeren georganiseerd moeten worden, denk aan bijvoorbeeld sportbuurtwerk,

sport in het kader van de verlengde schooldag, sport als buitenschoolse activiteit.

Ouderen en sport

Bij ouderen in het kader van het sportstimuleringsbeleid gaat het om mensen van 55 jaar tot 75 jaar en om 75-plussers. De groep ouderen zal de komende jaren op basis van demografische ontwikkelingen getalsmatig nog toenemen. Bovendien zal de groep ouderen in vergelijking met vorige generaties vitaler zijn. De sportbehoefte bij ouderen ligt anders dan bij jongeren. Jongeren zullen in zijn algemeenheid meer behoefte hebben aan georganiseerde wedstrijdsport. Bij ouderen zal in zijn algemeenheid de behoefte meer liggen bij georganiseerde recreatiesport. Het (lichamelijk) prestatie-element staat niet meer voorop, maar het accent ligt meer op het gezond bezig blijven en het op peil houden van de lichamelijke conditie. Veel meer ouderen (zeker de groep van 55 tot 75 jaar) hebben een actieve sportachtergrond en willen de toegenomen vrije tijd met actieve sportieve recreatie vullen. Aangezien echter steeds meer ouderen langer zelfstandig blijven wonen, wordt niet automatisch deelgenomen aan de activiteiten die georganiseerd worden in zorgcentra en dergelijke. Steeds meer ouderen hebben bovendien de financiële mogelijkheden om sportieve activiteiten te kopen bij commerciële sportaanbieders. Niet vergeten mag worden dat er ook ouderen zijn die deze financiële mogelijkheden juist niet hebben (verborgen armoede). Voor de georganiseerde sport vormen ouderen als het ware een reservoir waar niet alleen leden uit geput kunnen worden, maar waar ook kader uit geput kan worden voor de vele vrijwilligersactiviteiten. Om de ouderen te bereiken is samenwerking tussen sportverenigingen en maatschappelijke organisaties noodzakelijk en zal in het aanbod meer ingespeeld kunnen en moeten worden op recreatieve sportactiviteiten bij de georganiseerde sport en voor het binnen de zorgcentra en dergelijke openstellen van activiteiten voor ouderen van 'buiten'.

8.3. Doelstelling/beleidslijn/acties

Doelstelling

Het sportstimuleringsbeleid is gericht op het behoud van sporters en op de werving van sporters. Ook het sportstimuleringsbeleid is een instrument binnen het algemeen sportbeleid, enerzijds gericht op de versterking van de sportinfrastructuur en anderzijds gericht op het voorkomen dan wel het verminderen van maatschappelijke achterstanden en de versterking van de sociale infrastructuur. Binnen het sportstimuleringsbeleid is extra aandacht voor (groepen van) mensen die in een sociaal-economische achterstandssituatie verkeren en als gevolg daarvan belemmeringen ondervinden op het gebied van toegankelijkheid, betaalbaarheid en sportaanbod.

Beleidslijn

Met het oog op het bereiken van structurele (duurzame) effecten op het gebied van sportstimulering streeft de gemeente (in de rol van initiator en katalysator) naar het opzetten van samenwerkingsverbanden (dan wel het benutten van reeds bestaande samenwerkingsverbanden) tussen sport, onderwijs, welzijn en maatschappelijke organisaties, waarbij de duurzame effecten tot stand komen als het zelfdragend en zelforganiserend vermogen van de samenwerkingsverbanden groter wordt.

Acties

De doelstelling en de beleidslijn wordt nader uitgewerkt in een op te stellen deelnotitie 'Sportstimuleringsbeleid'. In de op te stellen deelnotitie worden de volgende punten in kaart gebracht en uitgewerkt:

* Het opzetten van een structureel (duurzaam) sportstimuleringsbeleid ten aanzien van aandachtsgroepen en aandachtsbuurtten, met bijzondere aandacht voor jongeren en ouderen, door middel van samenwerkingsverbanden en

samenwerkingsprojecten met sportverenigingen, stichting Balans, de SWOS en het onderwijs.

* Het op wijk- en buurniveau (= in wijken en buurten) organiseren van sport- en bewegingsactiviteiten ter bevordering van de sportdeelname (sportbuurtwerk), zowel binnen als buiten sportaccommodaties.

* Het ondersteunen van door het onderwijs georganiseerde sport- en spelactiviteiten, in samenwerking met sportverenigingen en welzijnswerk, in het kader van jeugdbeleid (binnenschools en buitenschools aanbod, tieneropvang) en gezondheidsbeleid (bestrijden bewegingsarmoede).

9. Breedtesportbeleid

9.1. Inleiding op het thema

Breedtesport kent veel verschijningsvormen, zoals recreatieve sportbeoefening in ongeorganiseerd (of anders georganiseerd) en georganiseerd verband in en buiten de sportsector. Maar ook competitieve sportbeoefening op lokaal, regionaal en nationaal niveau, vaak onder verantwoordelijkheid van landelijke sportorganisaties. Professionele sportbeoefening en topsportbeoefening vallen niet onder het begrip breedtesport.

Veel breedtesportactiviteiten vinden georganiseerd plaats in sportverenigingen. Veel sporters kiezen daarnaast, of in plaats van, voor een andere organisatievorm, denk aan sportscholen en fitnesscentra. Dan zijn er ook nog andere aanbieders, zoals het club- en buurthuiswerk en het onderwijs, die steeds meer sporters aan zich binden door het organiseren van sportactiviteiten. Tenslotte vinden er op het snijvlak van sport en recreatie nog veel sportactiviteiten plaats in ongeorganiseerd verband, denk aan zwemmen, skiën, schaatsen, tennis, surfen, skaten, snowboarden, klimmen en niet te vergeten wandelen en fietsen. Veel van deze activiteiten worden op eigen initiatief en vaak ongeorganiseerd (of anders georganiseerd) beoefend. Daar waar wel sprake is van één of andere vorm van organisatie wordt de begeleiding en organisatie van sportactiviteiten mogelijk gemaakt door het aanwezige professionele en vrijwillige kader in de sectoren sport, recreatie, jeugdwerk, club- en buurthuiswerk, onderwijs, gezondheidszorg en dergelijke.

Zoals al eerder in dit Sportplan aangegeven kunnen aan het beoefenen van sport belangrijke waarden worden toegeschreven, denk aan gezondheid, ontwikkeling, ontplooiing, ontspanning, prestatie, kwaliteit van leven en

actieve levensstijl. Naast deze waarden voor het individu kunnen sportactiviteiten ook in een breder maatschappelijk perspectief worden benut, denk aan participatie, integratie, sociale kwaliteit van de samenleving. Sport is geen wondermiddel voor het oplossen van allerlei maatschappelijke problemen (dat geldt op zich ook voor onderwijs en welzijn), maar sport (onderwijs en welzijn) kan wel een belangrijke bijdrage leveren aan oplossingen, op voorwaarde dat sport (onderwijs en welzijn) onderdeel uitmaakt van een integraal beleid. Uiteraard zal de daadwerkelijke betekenis van deze activiteiten per sportvorm kunnen (en ook mogen) verschillen. Het realiseren van een extra waarde op het lokale niveau, zowel binnen de sport als daarbuiten, is een belangrijke uitdaging voor de komende jaren.

9.2. Herbezinning op het Soester breedtesportbeleid

De sportsector is lange tijd (in de goede zin van het woord) gedomineerd geweest door de sportvereniging. De sportvereniging had als het ware een monopoliepositie als het gaat om het aanbieden van sportactiviteiten. Deze monopoliepositie van de sportvereniging staat onder druk. Dit door het simpele feit dat er steeds meer andere organisatievormen in de sport verschijnen. Ook de commercieel-georganiseerde sport gaat een steeds grotere rol spelen in de sportsector. Kortom: de sportsector ziet er meer en meer divers uit. Wat betekent dit nu ?

Voor de traditionele sportvereniging ligt er een opgave om in te spelen op deze gewijzigde omstandigheden. De traditionele sportvereniging heeft met een groeiend aantal knelpunten te maken (uiteraard geldt dit niet of nog niet voor alle verenigingen en voor zover het wel geldt kan het per vereniging verschillen). Een aantal voorbeelden van knelpunten zijn:

- * financiële knelpunten (hangen vaak samen met sportaccommodatielasten);
- * kaderproblemen (wijziging in motieven om aan vrijwilligerswerk te doen; individualiseringstrend en consument-gerichte houding; voorkeur voor minder arbeidsintensieve taken; hogere deskundigheidseisen);
- * ledenwerving (moeilijker; bovendien verandert menig sporter van sport en sportvorm; geen vanzelfsprekende - levenslange - binding meer met een sportvereniging; concurrentie van andere sportaanbieders);
- * opbouw ledenbestand (meer ouderen; minder jongeren en jong volwassenen);
- * kwalitatieve knelpunten (meer vraag naar kwaliteit op het gebied van deskundigheid, zelfwerkzaamheid, veiligheid, gezondheid, tolerantie; vraag naar kwaliteit verhoogt behoefte aan aanwezigheid van voldoende en goed opgeleid kader; verhoogde deskundigheidseisen voor kader versterken de kaderproblemen nog eens);
- * maatschappelijke knelpunten (sportsector maakt onderdeel uit van de samenleving; groeiende vraag en noodzaak om in te spelen op maatschappelijke processen);
- * knelpunten in ondersteuningsstructuur (waar kan sportvereniging terecht voor ondersteuningsvragen en hoe kunnen de adviezen met het huidig kader geïmplementeerd worden in de sportvereniging).

Voor de gemeente ligt er een opgave hoe de gewenste verbeteringen in de sportsector te stimuleren en te realiseren. Naast de specifieke knelpunten in de breedtesport (waarbinnen de knelpunten van de traditionele sportvereniging) heeft de gemeente te maken met sociaal-maatschappelijke knelpunten rond leefbaarheid, veiligheid, volksgezondheid en maatschappelijke participatie. Voor de gemeente liggen er méér aangrijpingspunten voor het vormgeven van een integraal sportbeleid, dan alleen de sportvereniging (omdat de sportvereniging niet langer de monopoliepositie heeft als het gaat om het aanbieden van sportactiviteiten). Dit neemt niet weg dat de sportvereniging op zich nog steeds een belangrijk aangrijpingspunt is en blijft.

Waar het op aankomt is de sportaanbieders zodanig toe te rusten of te ondersteunen dat zij om kunnen gaan met de (nieuwe) eisen die aan hen gesteld worden. Sportverenigingen, commerciële sportaanbieders en andere organisaties zijn primair zelf verantwoordelijk voor de door hen georganiseerde sportactiviteiten en de kwaliteit daarvan. Hoewel deze organisaties zich primair richten op 'sport als doel', strekt hun verantwoordelijkheid zich ook uit tot het met andere organisaties voorkomen

van mogelijke negatieve effecten (denk aan discriminatie, doping, drankmisbruik, vandalisme, zinloos geweld). Uiteraard dragen deze organisaties ook bij aan positieve maatschappelijke processen (denk aan sociale integratie, participatie, leefbaarheid). Wat betreft de sportverenigingen geldt - gezien de primaire doelstelling ('sport als doel') en het karakter van de leden- of klantorganisaties en de huidige toerusting - dat zonder aanvullend beleid geen maximale positieve effecten verwacht worden. Voor optimalisering van positieve maatschappelijke effecten moet professionele ondersteuning worden geleverd, zeker indien sport planmatig en systematisch wordt ingezet als één van de middelen om maatschappelijke problemen op te lossen ('sport als middel').

Gelet op het voorgaande is het Soester breedtesportbeleid gericht op:

- * de versterking van de sportinfrastructuur, met name die van de sportverenigingen, om zo het dubbelkarakter van de sport ('sport als doel' en 'sport als middel') optimaal te kunnen benutten;

- * het vanuit een integrale benadering inzetten van sport als middel om bij te dragen aan oplossingen voor maatschappelijke lokale vraagstukken en om de sociale infrastructuur te versterken;

- * het leggen van lokale dwarsverbanden tussen sportaanbieders en andere sectoren zoals onderwijs, welzijn, recreatie, gezondheidszorg, dit met het oog op het streven naar win-win situaties voor en de sport en de andere sectoren.

Een goed toegeruste lokale sportsector is uiteindelijk beter in staat een duurzame bijdrage te leveren aan maatschappelijke doelstellingen.

Sportinfrastructuur

De sportinfrastructuur kan versterkt worden door:

- * sportmogelijkheden en sport- en recreatievoorzieningen in de wijk, de buurt aan te bieden (denk aan herinrichting van wijken, parken en pleinen en het multi-functioneel gebruik van school- en wijkvoorzieningen);

- * nieuwe lokale organisatievormen in de sport tot stand te brengen (denk aan het opstarten van of inspelen op nieuwe initiatieven in samenwerking met onderwijs, welzijn, sportverenigingen en commerciële sportaanbieders);

- * het lokaal kaderbeleid te versterken (denk aan het versterken van het vrijwilligersbeleid, waarbij sportverenigingen meer planmatig en georganiseerd aandacht schenken aan het werven, behouden en functioneren van vrijwilligers en denk aan deskundigheidsbevordering op het gebied van milieu, accommodatiebeheer, financieel management en dergelijke).

Professionele ondersteuning om de sportinfrastructuur te versterken is een voorwaarde ter verbetering van de kwaliteit van en de samenhang in het sportaanbod. Professionele ondersteuning beoogt de interne organisatie van sportverenigingen te (helpen) versterken en de inzet van verenigingssport voor maatschappelijke doelstellingen te (helpen) verbeteren.

Lokale integrale benadering

Naast versterking van de sportinfrastructuur kunnen tegelijkertijd ook initiatieven opgestart of versterkt worden die bijdragen aan het oplossen van lokale maatschappelijke knelpunten en de verbetering van de sociale infrastructuur. In het kader van ontwikkelingen als het onderwijsachterstandenbeleid, de verlengde schooldag, de naschoolse of buitenschoolse opvang, de bestrijding van zinloos geweld en vandalisme, de opvang voortijdig schoolverlaters, de veiligheid op school en in de buurt en de leefbaarheid van de buurt kunnen sport- en bewegingsactiviteiten een rol spelen. Een aanknopingspunt kan bijvoorbeeld de ontwikkeling zijn van het concept van de 'brede school'. De 'brede school' is niet alleen een netwerk rond jeugd en gezin, maar draagt als spil in de buurt (samen met het welzijnswerk) ook bij aan de leefbaarheid en sociale samenhang op wijk- en buurtniveau. Door onderwijs- en welzijnsvoorzieningen multi-functioneel te gebruiken, kan ook de sportvereniging of het sportbuurtwerk daarin een plaats krijgen.

Voor de inzet van sport- en bewegingsactiviteiten in andere sectoren (zoals onderwijs en welzijn) geldt eveneens dat professionele ondersteuning een voorwaarde is om tot een goede uitvoering te komen.

Lokale dwarsverbanden

Een breed samengesteld adviesorgaan in de vorm van het 'Sportplatform' met een breed geformuleerde taak en opdracht is een eerste vereiste om als gemeente ervoor te zorgen dat een zodanige afstemming ontstaat tussen de verschillende beleidssectoren (sport, onderwijs en welzijn) dat een meerwaarde ontstaat. Het is echter niet genoeg. Het is namelijk op zich nog onvoldoende garantie om daadwerkelijk tot een goede samenwerking te komen.

Ook voor daadwerkelijke samenwerking geldt dat professionele ondersteuning een voorwaarde is. Hoe die professionele ondersteuning precies wordt vormgegeven is een kwestie van uitwerking. Waar het om gaat is dat de professionele ondersteuning daadwerkelijk een bijdrage levert aan het op projectmatige basis samenbrengen van de verschillende sectoren (sport, onderwijs en welzijn). Dit vergroot de kans op dwarsverbanden die tot de gewenste win-win situaties leiden.

9.3. Doelstelling/beleidslijn/acties

Doelstelling

Het breedtesportbeleid is gericht op het versterken van de sportinfrastructuur. Dit in combinatie met het vanuit een integrale benadering inzetten van sport als middel om bij te dragen aan het oplossen van maatschappelijke lokale vraagstukken. Eén en ander te realiseren door het leggen van lokale dwarsverbanden tussen sportaanbieders en andere sectoren zoals onderwijs en welzijn.

Beleidslijn

De gemeente streeft ernaar sportaanbieders zodanig toe te rusten of te ondersteunen dat zij om kunnen gaan met de (nieuwe) eisen die aan hen gesteld worden. Aanknopingspunten daarbij zijn onder meer het in het leven roepen van het adviesorgaan, het 'Sportplatform', de ontwikkeling van een lokaal kaderbeleid met professionele ondersteuning en de (verdere) ontwikkeling van het concept van de 'brede school' en het 'sportbuurtwerk' met multi-functioneel gebruik van sport-, onderwijs-, welzijns- en buurtvoorzieningen.

Acties

* Het vóór 1 februari 2000 (i.v.m. de Voorjaarsnota) opstellen en vaststellen van een concreet programma in het kader van de tijdelijke (rijks)stimuleringsregeling lokale breedtesport gericht op duurzame versterking van (onderdelen van de) breedtesport en/of de verbetering van de participatie van lokale achterstandsgroepen en de leefbaarheid in wijken en buurten en/of de samenwerking tussen verschillende sportaanbieders en/of sectoren. Dit programma dient vóór 1 oktober 2000 bij het ministerie van VWS te worden ingediend met het oog op toekenning subsidie vanaf het jaar 2001.

10. Procedure

Het tijdpad om tot vaststelling van het 'Sportplan 2000+, Sport in Samenhang' te komen ziet er als volgt uit:

- * behandeling van het concept in het college van B & W : 30 november 1999
- * toezenden van het concept aan de raadscommissie SOWM : 17 december 1999
- * behandeling van het concept in de raadscommissie SOWM : 12 januari 2000

Werkconferentie }
en } zie hierna bij 'communicatie'
Inspraak }

- * behandeling van het (aangepaste) concept in B & W : 9 mei 2000
- * toezenden van het (aangepaste) concept aan de cie SOWM : 2 juni 2000
- * behandeling van het (aangepaste) concept in de cie SOWM: 14 juni 2000
- * vaststelling van het Sportplan door de gemeenteraad : 29 juni 2000

Communicatie

Het tijdspad geeft aan dat na de beslissing in het college van B & W op 30 november 1999 het concept Sportplan op 17 december 1999 wordt toegezonden aan de raadscommissie SOWM voor behandeling van het concept Sportplan in de vergadering van de commissie SOWM op 12 januari 2000.

Met betrekking tot de openbaarmaking van het concept Sportplan betekent dit het volgende: het concept 'Sportplan 2000+, Sport in Samenhang' blijft vertrouwelijk tot en met 17 december 1999.

Het 'communicatietraject' ziet er als volgt uit:

- * behandeling van het concept in het college van B & W : 30 november 1999
- * vaststelling persbericht in het college van B & W : 30 november 1999
- * bekendmaking persbericht in de raadscommissie SOWM (onder embargo t/m 17 december 1999) : 1 december 1999
- * uitnodiging pers voor aparte persconferentie : 15 december 1999
- * toezenden van het concept aan de raadscommissie SOWM : 17 december 1999
- * toezenden van het concept aan de Sportraad : 17 december 1999
- * persconferentie 's morgens om 09.30 uur (persbericht + beschikbaarstelling concept Sportplan) : 20 december 1999
- * toezenden van het concept aan belanghebbenden in sport, onderwijs en welzijn : 20 december 1999
- * behandeling van het concept in de raadscommissie SOWM : 12 januari 2000
- * werkconferentie (toelichting op concept Sportplan en start fase van inspraak) : 16 februari 2000
- * inspraak (schriftelijke ronde) van : 16 februari 2000
tot en met : 29 maart 2000
- * verwerking inspraak in nota van inspraak (met aanduiding of reactie geleid heeft tot aanpassing) : april 2000
- * behandeling van het (aangepaste) concept in B & W : 9 mei 2000
- * toezenden van het (aangepaste) concept aan de cie SOWM en aan overige belanghebbenden : 2 juni 2000
- * behandeling van het (aangepaste) concept in de cie SOWM: 14 juni 2000
- * vaststelling van het Sportplan door de gemeenteraad : 29 juni 2000

Uitwerking Sportplan

In de paragrafen 4 tot en met 8 worden de volgende deelnotities aangekondigd:

Deelnotitie 'Algemeen sportbeleid'

Deelnotitie 'Organisatie van de sport'

Deelnotitie 'Accommodatiebeleid'

Deelnotitie 'Subsidie- en tarievenbeleid'

Deelnotitie 'Sportstimuleringsbeleid'

NB: een deelnotitie 'Breedtesportbeleid' is niet aan de orde, daar de vijf hiervoor genoemde (samenhangende) deelnotities met elkaar een beeld (gaan) geven van het breedtesportbeleid in de gemeente Soest.

fase 1 (jaar 2000)

Gelijktijdig met de vaststelling van dit 'Sportplan 2000+, Sport in Samenhang' wordt de deelnotitie 'Organisatie van de sport' vastgesteld (zie blz 23).

Naast deze deelnotitie wordt in het jaar 2000 gewerkt aan het opstellen en vaststellen van een concreet programma in het kader van de tijdelijke (rijks)stimuleringsmaatregel lokale breedtesport (vóór 1 februari 2000 gereed met oog op Voorjaarsnota 2000 en vóór 1 oktober 2000 indienen bij het ministerie van VWS met het oog op subsidiëring vanaf het jaar 2001).

Verder wordt in het jaar 2000 gewerkt aan het aanpassen van de wettelijke grondslag van het passe-partout-systeem aan de eisen die de Algemene wet bestuursrecht daaraan stelt (in afwachting van besluitvorming over en invoering van een nieuw systeem van subsidiëring).

fase 2 (jaar 2000-2002)

De op te stellen deelnotities 'Algemeen sportbeleid', 'Accommodatiebeleid', 'Subsidie- en tarievenbeleid' en 'Sportstimuleringsbeleid' hebben onderling een nauwe relatie. Aan deze deelnotities kan gewerkt worden direct na vaststelling van de deelnotitie 'Organisatie van de sport'. Vanwege de onderlinge samenhang van de deelnotities ligt het voor de hand deze deelnotities in beleidsmatige zin als één (uitwerkings)geheel te beschouwen en als zodanig in één besluitvormingstraject te behandelen.

Geraadpleegde literatuur

- Gemeente Soest, Sportnota (1992)
- Gemeente Soest, Rapport Basisvoorzieningen (1997)
- Gemeente Soest, Rapport Tarifiering (1997)
- Gemeente Soest, Rapport Veilig Sporten in Soest (1997)
- Gemeente Soest, Rapport Sport & Spel Project (1999)
- Gemeente Soest, Startnotitie Onderwijsachterstandenbeleid (1997)
- Gemeente Soest, Onderwijsachterstandenplan 1998 t/m 2002 (1998)
- Gemeente Soest, Beleidsplan Lokaal Preventief Jeugdbeleid (1996)
- Gemeente Soest, concept Welzijnsplan 1999 t/m 2002 (1999)
- Gemeente Veenendaal, Nota Een leven lang sporten in Veenendaal (1998)
- Gemeente Dordrecht, Nota Wie niet kaatst hoeft geen bal te verwachten (1994)
- Gemeente Hilversum, Nota Tikkie Terug (1992)
- Gemeente Deventer, Buurtsport, werkplan (1993) en evaluatie (1998)
- Gemeente Zwolle, Kadernota Sportbeleid (1996)
- Gemeente Amersfoort, Kadernota Sportbeleid 2000 - 2003 (1999)
- Gemeente Enschede, Nota Sport in Enschede (1998)
- Ministerie VWS, Rapport Wat Sport Beweegt (1996)
- Ministerie VWS, Rapport Breedtesportimpuls (1999)

Ministerie VWS, Welzijnsnota Werken aan sociale kwaliteit (1999)
Ministerie VWS, Brochure Sport- Werk in uitvoering (1998)
Ministerie VWS, Brochure Over pingelaars en teamspelers (1998)
Ministerie VWS, Brochure Van specialist tot all-rounder (1998)
Bottenburg & Schuyt, De maatschappelijke betekenis van sport (1996)
Crum, Over versporting van de samenleving (1991)
Van den Heuvel &
Van der Poel, Sport in Nederland, toekomstverkenning tot 2020 (1999)
SCP, Sociaal en Cultureel Rapport (1998)
Diverse uitgaven van: vaktijdschrift Landelijk Contact
Diverse uitgaven van: tijdschrift Sport & Recreatie Management